

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpolodne ter stane z izrednimi priloge ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6 60
 pol leta 6 „ 60 „ 3 30
 četrt leta 8 „ 40 „ 1 70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici tv. 7. v Gorici v „Goriški Tiskarni“. Šteček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; v nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez depozita naročnine se ne odzivamo.

Oglasni in poslastice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje cene po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 10 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odhlanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za omiko, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1 60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici 'u Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna: A. Gabrček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Na božjih potih.

Menda ga ni katoliškega naroda, ki bi toliko hodil po božjih potih, kakor naš slovenski. Vse polno romarskih cerkva je sirom naše domovine raztresenih po holmih in hribih, in vse te romarske cerkve so leto za letom kar najbolj obiskovane. Po slovenskih kmečkih hišah se hrani denar nalašč namenjen za romanje v ta ali oni kraj, na to ali ono sveto goro. Sedaj ko je pršla spomlad v deželo, se vzbudi romarski duh, in kjer ga je premalo, podkurijo goreči duhovniki, pristasi klerikalizma, ter vabijo in silijo na božje poti. Med našim lahkovernim ljudstvom veljajo božje poti za neko posebno milost, katero je razlil večni Bog nad slovenski narod, ter pričakuje na njih čudežev, in če že ti ne pridejo, misli, da ako gre na božjo pot, pa so mu odpušteni najskrivnejši grohi, najgrše, kar je storilo. Seveda je treba podpreti to z denarjem. Denarja kar dežuje po romarskih cerkvah, in tisti kmet, ki nima s čim plačati davkov, polaga svitile tolarje v roko prtra franciskana, in tista kmetica, ki doma joka in stoka, kako da slabo živijo, izvije iz svoje rute svotico kronic za svete maše ali v tak in tak „namen“. Po božjih potih odpadejo tisočaki in tisočaki iz zepa slovenskega kmeta, ako pa bi ta denar ostal v kmetijskih rokah ter se porabil v gospodarske namene, bil rešen lep kos vprašanja, zakaj je toliko bede med našim ljudstvom. Romarske cerkve, oventčane in nalispance s srebrom in zlatom, da se oltarji in kipi Matere božje kar svetijo, kakor sonce, pa bogati in širosirni samostani z dobro rejenimi, rudečeličnimi patri, so pomniki, pod katerimi trpi naše ljudstvo, pod katerimi pa se njim kaj dobro godi.

„Prim. list“ je tega mnenja, da na božjih potih se verski čut ukrepi, da množina lepih izgledov ublažujoče vpliva na človeka... Nò, mi nismo tega mnenja. Kar se tiče verskega čuta, je med našim ljudstvom tako razvit, da ga ni treba prav nič krepiti. Ako pa ta verski čut kljub temu tupatam malce peša, so krivi temu največ razbrzdani in podivjani duhovniki, ki so napravili iz

hiše božje jamo razbojnikov, ki so pozabili na besedo božjo ter nimajo drugega na jeziku nego politiko. Pokorščino črni suknji v vsem in povsodi zahtevajo, in kdor misli, da je duhovnik tu za duhovna opravila, ne pa za to, da bo županoval ter prodajal dekletom židane rute ali točil mladeničem petijot, ta je „liberalec“, brez verec, katerega vzame hudič prej ali slej... Za ukrepljenje verskega čuta, ako je kje res potreba, so poklicani domači duhovniki. Ako ti izpolnjujejo svoje dolžnosti ter se ravnavo po Kristusovih naukih, potem se ni bati prav nič za verski čut. Potem je verski čut na taki stopinji, da ni prav nikake potrebe, hoditi ga krepiti ne na Sveto goro ne na Višarje in ne k Devici Mariji Pomagaj na Brezje! Kar se tiče lepih izgledov, pa res ne vemo, kaj misli „Prim. list“. Kakšni lepi izgledi so po božjih potih? Ljudje gredo na božje poti malo sami, največ v gručah, nekateri vzamejo tudi kak križ s seboj, za katerim pojo. Spoved se vrši nekam neznansko hitro, bolj počasi in nekam pazljiveje pa nabiranje denarjev. V čem tičijo lepi vzgledi? Tisto neubrano petje pa bi bilo najboljše, da bi prenehalo, kajti „pojejo“, n. pr. romarji na Sveto goro, skozi mesto, ko pa zmanjka ulic, pa ponehajo ter se veselijo drugače med seboj. Prepogostokrat pa se vidi romarje, ko se vračajo, natrkane in pojoče klanfarske pesmi. Kaj so to lepi vzgledi? In če bi govorili grmi ter koti, potem bi čuli dolgo povest o pohujševanju ne pa o dobrih vzgledih... Rezultati romanja so taki: Tisti, v katerih je verski čut najvišje potenciran, zapuščajo božje poti fanatizirani in duševno omamljeni, kajti grožnje s peklom, kjer je jok in skripanje z zobmi, in pa s hudiči, ki komaj čakajo, da raztrgajo grešno dušo, vplivajo na takega človeka vse drugače, le ublažujoče ne. Kdor gre gori, da bi se otresel kakega grdega greha, se vračale navidezno okrepljen, kajti čeprav je dobil odvezo ter plačal za svele maše lepo svoto denarja, vendar ga kljuje črv še nadalje. Storjene krivice se ne popravijo kar z romanjem in s spovedjo. In čeprav dobi tam nalogo, poravnati jih, odveza naprej ga mami, da ostane stari grešnik... Koliko devilstva gre rakom zvižgat, žabam pet po božjih potih, ne bomo podrobneje

razpravljali, prav pa bi bilo, da bi omenjal „Prim. list“ tudi to veliko senčno stran božjih potij. — Glavni rezultat romanj pa je: štetje denarja po romarskih samostanih in župniščih. Denarja se res obilo nabere, in vzamejo ga od dobro oblečenega človeka kakor tudi od siromašne žene, ki je na skrivaj prištedila nekaj kronic, da jih nese, recimo na Sveto goro. Pred leti že smo s številkami dokazali, kako velikanške dohodke ima samostan na Sveti gori in koliko tega denarja gre v Italijo, ker gorisnji menihi ne morejo prečitati vseh maš. Zato prodajo maše v Italijo, seveda bolj po ceni nego „kupijo“. „Kšeft“ z mašami je v najlepšem cvetju, in ljuto je varana kaka uboga ženica, ki je nesla krvavo si pritrpane novce patrom, v nadi, da bodo brali sveto mašo za moža, da bi ozdravel, ker je ne berejo, marveč jo je zbrbljal kak mašnik v Italiji, seveda bolj po ceni in ne da bi bil vedel, za koga... Pa niso zadosti le domače božje poti, o ne, ampak tudi daleč je treba iti na božjo pot. V Rim, v Lurd! Sedaj vabijo na romanje v Rim, tje poleti pa naj izletijo Slovenci v francoski Lurd! Morda pride eksotičnemu ljubljanskemu škofu na misel sčasoma celo romanje v Jeruzalem! „Slovenec“ je napovedal že kar naprej, da se bodo tačas v Lurdu čudeži godili. Vsak pameten človek se mora nasmehnuti taki napovedi, zlasti še, ker jo je naznanil patentiran lažnjivec, ljubljanski „Slovenec“. Kdo bo verjel, ako bodo potem pripovedovali o čudežih v Lurdu? Taka daljna romanja pa stanejo neznanske svote denarja, ali kaj to, ko pa potrebuje klerikalna politika takih romanj. V utrjenje klerikalne politike se prirejajo romanja, in vera in cerkev se izrabljata v take namene. Vsa zasnovana romanja niso nič drugega nego utrjevanje klerikalne politike. Vse drugo je postranska r.č.

Zato pa smo mi proti romanju. Pošteno živeti je treba ter delati — to je prava romarska pot človeka. Boga pa se moli lahko zadosti v domači veži božji in v samotni sobici, in bolj zbrano in uneteje nego v divjih gnučeh po romarskih potih. Tako je prav na vse strani, in tako ni tistega nepotrebnega zapravljanja

po božjih potih, zapravljanja, ki požre velikanške svote denarja, od katerega nimajo romarji nič. Naš narod je že dosti romal v nekdanjih časih in roma se dandanašnji preveč. Celo v daljni Kelmorajn so romali Slovenci, doma pa se je razšopil tujec, in dočim so naši molili ter tičali po samostanskih in romarskih cerkvah, je razširjal tujec svojo trgovino med nami ter zavzemal vse boljše. Čas bi bil, da prenehajo romanja med Slovenci. Moliti, kar je prav, drugače pa delo, delo in delo! V delu je naš spas, v delu naša bodočnost, če ne jo... zamolimo!

„Slovenija“ in njeni nasprotniki.

(Odgovor članku pod tem naslovom v „Edinosti“ 17. in 18. marca t. l.)

IV.

Premise, katere mi je pokladal v pero sam zagovornik nove struje z „modernim svetovnim nazorom“ in načelnim nasprotstvom klerikalizmu, so nas vodile do zaključkov, ki so logični, naravni in z ozirom na končni vspeh tudi edino pametni, t. j. tudi tista akademiska mladež, ki se danes oklepa „Slovenije“, bi morala že stati v narodno-naprednem taboru ali pa pripravljati se za delo in boje v naših vrstah. V okviru naše stranke je dovolj prostora za mladež, ki je že po naravi bolj ognjena ali v mnogem taktičnem oziru bolj — radikalna. Saj je i med starejšimi narodnimi delavci iste stranke krotkejših in radikalnejših mož, jedni so v taktiki in sredstvih v delu in boju za glavni smoter bolj zmerni, izbireni, previdni, drugi bi kar s kolom vse podri... Take in še drugačne razlike so bile, so in bodo v vsaki stranki z velikimi smotri, toda kdor vsled takih razlik seje razpor in cepi itak sibke moči v nove stranke in strance, je škodljivec tistih velikih idej, ki nas družijo v boju proti reakcionarnim poneumnjevalcem in izkoriščevalcem širokih ljudskih mas, tistih idej, katere proglašata tudi novostrojari v imenu „Slovenije“. — Razlike v nebitstvenih delih se poravnajo v mejah stranke same. In jaz sem

Trije mušketirji.

Napisal Alexandre Dumas.

Drugi del.

(Dalje.)

In oprime se častnika ter prične stopati po lestvi, vodeči v čoln, ki je čakal na njo. Častnik jej sledi. Velik plašč je bil razgrnjen čez zadnji del ladije; častnik jej reče sesti na plašč in sede poleg nje.

»Odrinite!« zapove mornarjem.

Brez najmanjšega šuma se je potapljalo osmero vesel po taktu v morje, in zdelo se je, da čoln leti po morskem zrcalu.

Za pet minut pridejo na breg. Častnik skoči na nasip in poda milady roko. Pričakuje jih voz.

»Ali je ta voz za naju?« vpraša milady.

»Da, madame,« odvrne častnik.

»Ona hiša je torej zelo oddaljena.«

»Na drugem koncu mesta.«

»Torej naprej,« pravi milady.

In odločno stopi v voz.

Častnik poskrbi, da dobro naprtijo prtljago, in ko konča to delo, sede poleg milady ter zapre za seboj vrata kočije.

Ne da bi bilo še treba dati kočijažu kako povelje, oddirjajo konji po cesti v mesto.

Tak nenavaden sprejem da milady mnogo misliti. Ker je tudi opazila, da mladi mož nikakor ne

mara pričeti kakega pogovora, se zasloni nazaj in prične premotrivati vse slutnje, ki so se porajale v njeni duši.

Za četrte ure se jej zazdi pot predolga, in čudé se, pogleda skozi okno, da bi videla, kam se peljejo. Nikakih hiš več ni videti; kakor velike črne pošasti je videti v temi različna drevesa, vrsteča se ob potu.

Milady se zgrozi.

»Toda saj vendar nismo več v mestu, gospod,« reče.

Mladi častnik molči.

»Jaz se več ne peljem naprej, če mi ne poveste, kam me peljete; na to vas opozarjam, gospod!« Ta grožnja ostane brez odgovora.

»O, to je preveč!« vsklikne milady. »Na pomoč, na pomoč!«

Nikak glas se ne odzove, voz se z veliko hitrostjo pelje naprej. Častnik sedi nepremično kakor kip.

Milady pogleda častnika z onim strašnim, njenemu obrazu lastnim izrazom, ki je ostal tako redko brez vpliva; kljub temi je bilo videti, kako se leskečejo njene oči strašne jeze.

Mladi mož ostane neobčutljiv.

Milady hoče odpreti kočijo in skočiti ven.

»Bodite previdni, madame,« reče mladi mož, »če skočite ven, se lahko ubijete.«

Vsa besna milady zopet sede. Častnik se skloni naprej ter jo pogleda, in zazdi se, da ga iznenadi ta še pravkar tako lepi obraz, s katerega je žarela zdaj jeza, da je bil pri tem skoro oduren. Zvita ženska opazi, da se uniči, če si tako da gledati v notranjost

svoje duše. Hitro se zato miladyne poteze zopet razjasnijo, in z vzdihajočim glasom pravi:

»Za Boga, gospod, povejte mi, ali imam pripisovati nasilstvo, ki me je doletelo, vam, vaši vladi ali kakemu sovražniku?«

»Nikako nasilstvo vas ni doletelo, in kar se vam zgodi, je posledica previdnosti, s katero postopamo proti slehernemu, ki se izkrea na Angleškem.«

»Torej me ne poznate, gospod?«

»Prvič vas imam čast videti.«

»In mi daste častno besedo, da ne gojite do mene prav nikakega sovraštva?«

»Prav nikakega, prisegam vam.«

V glasu mladega moža je bilo toliko odkritosrčnosti, hladnokrvnosti in celo nežnosti, da se milady pomiri.

Približno po jednourni vožnji obstane voz končno pred železnim omrežjem, zapirajočim pot, ki je vodila k mogočnemu samotnemu gradu pravilnih oblik. Zdaj, ko so šla kolesa po drobnem pesku, začuje milady daleč se raziegajoče šumenje in spozna, da je to šumenje morskih voda, razbijajočih se ob strmi obali.

Voz se pelje skozi dvoje obokanih vrat in obstane končno na temnem štirioglatem dvorišču; takoj se odpro vrata kočije, mladi mož skoči brzo na prosto in poda milady svojo roko. Ta se lahko opre na njo in mirno izstopi.

»Na vsak način sem jetnica,« reče milady, ko pogleda okoli sebe in vpre potem svoje oči prijazno v mladega častnika; »toda svesta sem si,« nadaljuje,

naglašal, da smo stranka, ki ima v sebi vse pogoje, da napreduje in se pomlajuje z „duhom časa“, kakor pravimo, ali bolje: v oni smeri in v tisti smeri, katero kaže zoreči „moderni (enotni!) svetovni nazor“. — Tista akademska mladež torej, ki je nasprotnica klerikalizma, ki priznava vedi in umetnosti popolno svobodo in je za enotni svetovni nazor, kakoršen ustvari klerikalnih okovov prosta veda, naj se pridruži narodno-napredni stranki ter v njenih mejah deluje z vsem mladeniškim radikalizmom, da se popravijo razni pogreški, ki so se doslej morda storili, naj le deluje na to, da stranka ne zaostane ni za hipec na lestvi napredka, ki nam ga sicer narekuje dobra volja. Kdo bi ne bil vesel mladih močij, mladih delavcev! Prav hvaležnega dela je se silno veliko, a ni človeka, ki bi se ga oprjel! Le pridite, mladi gospodje, ki znate, morete in hočete delati, stranka vas sprejme z odprtimi rokami, in delali boste v srečnejših časih, ko so postavljeni uspešnemu delu že vse trdnější temelji nego smo jih našli mi drugi. Za vse tisto „pozitivno delo“, ki se tolikokrat naglašuje, je dovolj mesta v okviru narodno-napredne stranke, pa je to tudi potrebno, ako hočete, da boste zeli vspehe. Zunaj naše stranke in pa na način, kakor so pričeli „Slovenijani“, je pa greh in škoda mladih močij, ki se obrabijo edino v veselje — klerikalizma in njega pogubnih vplivov na razvoj in bodočnost slovenskega naroda.

Nova struja ali „narodno-radikalna omladina“ pa neče delati v narodno-napredni stranki, marveč hoče se razcepiti svobodomiselnih, protiklerikalnih, za modernim napredkom hrepeneče življe. — Klerikalci se veselje tega pojava, in imajo čisto prav, kajti večje usluge jim nikdo ne more narediti nego jim jo je oskrbela „Slovenija“. — Da bi se novostrujarji oprile vsaj načela: „Getrennt marschieren, vereint schlagen!“ — toda ne! Ne, doslej smo videli, da njihovo negativno in pozitivno delo je naperjeno z neko sovražno ostjo naravnost proti sedanji narodno-napredni stranki na Slovenskem v veliko veselje klerikalcev, ki menijo, da „divide et impera“ obrodi le njim dober sad.

Torej negativno in pozitivno delo „Slovenijanov“ nam kaže le konjsko kopito! — Oglejmo si oboje.

(Dalje prihodnjik.)

Dostavek. — Ko je bil gornji članek že napisan, sem dobil v roke glasilo novostrujarjev — „Omladina“. Cenjeni čitatelji mi morajo vsekakor priznati, da so moji članki docela stvarni in da se nisem dotaknil nobene osebe.

Osebo se torej nikdo ne more in ne sme čutili prizadetim. — Ali glejte te naše mlade „trezno-misleče“! Nisem se še podpisal in ne dokončal, pa me že — osebno napadajo. Zdelo se mi je, kakor da citam po dolgem času zopet enkrat Klobasarijo Antonia Klobase v „Gorici“. — Tako daleč smo

torej s to našo „narodno-radikalno“ mladino! — Kdor starejših mož, ki že desetletja delajo in morejo tudi kaj pokazati od svojega dela, se bo „drznil“ imeti in povedati drugačno mnenje, dasi v najbolj izbranih besedah, ne da bi izrekel le žal besedico proti komurkoli, — tedaj lop po njem! Čaka ga lopar in zasmehovanje ter obsadba, katero „razboriti“ dijaki s svojim „zdravim instinktom“ poberejo iz klerikalnih listov. Kar se mene tiče, evo kratek odgovor za vselej: Ako pri „Omladini“ nimajo letnikov „Slovenca“, Mahničeve „Soče“, „Primorskega Lista“ in „Gorice“ po letu 1889. dalje, v katerih sem na tisočkrat opsovan v vseh možnih variantah, naj se oglase, jim pošljem vsaj nekaj tiste robe. Recem pa: Žalosten pojav tistega „zdravega kriticizma“, tistih „lepih in važnejših vzorov“, ki si jih je postavila „Slovenija“! — Nisem še dokončal, razpravljam povsem stvarno, oblika vseskozi dostojna resnega vprašanja, ni treba, da bi prav jaz to pisal, ker bi isto storil lahko tudi kdo drugi, — ali mladi gospodje, ki hočejo vsvariti dobo „pozitivnega dela“ za „lepšimi in važnejšimi smotri“, niso mogli dočakati konca ter so me za začetek dovoljno okrcali osebno že v prvi številki do pike po klerikalnem vzorcu. — Tako naprej, pa pa bomo kmalu na čistem. — Da ne bo nikakega dvoma, na koga naj lete pušice, se moram podpisati pred koncem teh člankov.

A. Gabršček.

Nekaj izkušenj v industriji gledé na naše politično in gospodarsko življenje.

(Dalje.)

Zadnjic omenjeni pregled lokalnih železnic je ta-le:

1. Vipavska železnica. Dolgost km 27; dohodek v kronah za dec. 1903. — 18.900, od 1. jan. do 31. dec. 1903. — 143.000, za kilometer in leto 5297; vlaki po voznom redu na teden 32; prevoženi žel. kilometri na leto 42.120; dohodek za prevoženi žel. kilometer v kronah 339.

2. Furlanska železnica. Dolg. v km 16; doh. v K za dec. 1903. — 5.400, od 1. jan. do 31. dec. 1903. — 159.200, za km in leto 9950; vlaki po voz. redu na ted. 70; prev. žel. km na l. 58.240; doh. za prev. žel. km v K 273.

3. Trst-Poreč. Dolg. 122; doh. za dec. 1903. — 21.100, od 1. jan. do 31. dec. 1903. — 186.400, za km in l. 1527; vl. po voz. r. na ted. 42; prev. žel. km na leto 266.448; doh. za prev. žel. km v K 069.

4. Ljubijana-Vrhnika. Dolg. 19; doh. za dec. 1903. — 3.600, za celo l. 1903. — 40.606, za km in l. 2.137; vl. po voz. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 41.496; doh. za prev. žel. km v K 097.

5. Fehring-Fürstenfeld. Dolg. 20; doh. 1903. — 22.200, za celo l. 1903. — 229.900, za km in l. 11.495; vl. po v.

r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 43.680; doh. za prev. žel. km v K 526.

6. Nemški brod — Sar. Dolg. 33; doh. za dec. 1903. — 11.500, za celo leto 1903. — 156.000, za km in l. 4.727; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 72.072; doh. za prev. žel. km v K 216.

7. Zatreban-Lohovice. Dolg. 27; doh. za dec. 1903. — 5.200, za celo l. 1903. — 56.400, za km in l. 2.088; vl. po v. r. na ted. 28; prev. žel. km na l. 39.312; doh. za prev. žel. km v K 143.

8. Krakovo-Kozmgozczow. Dolg. 20; doh. za dec. 1903. — 8.600, za celo l. 1903. — 103.900, za km in l. 5.195; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 43.680; doh. za prev. žel. km v K 237.

9. Lambach-Haag. Dolg. 26; doh. za dec. 1903. — 5.500, za celo l. 1903. — 60.800, za km in l. 2.338; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 56.784; doh. za prev. žel. km v K 107.

10. Laun-Libohovice. Dolg. 20; doh. za dec. 1903. — 3.000, za celo l. 1903. — 57.400, za km in l. 2.870; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 43.680; doh. za prev. žel. km v K 131.

11. Mor. Budvice-Jamnice. Dolg. 21; doh. za dec. 1903. — 7.300, za celo l. 1903. — 78.900, za km in l. 3.757; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 45.864; doh. za prev. žel. km v K 172.

12. Neuhof-Veserice. Dolg. 32; doh. za dec. 1903. — 1.200, za celo l. 1903. — 30.600, za km in l. 956; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 69.888; doh. za prev. žel. km v K 043.

13. Nixdorf-Rumburg. Dolg. 21; doh. za dec. 1903. — 6.200, za celo l. 1903. — 87.700, za km in l. 4.176; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 45.864; doh. za prev. žel. km v K 191.

14. Stankau-Ronsperg. Dolg. 22; doh. za dec. 1903. — 5.500, za celo l. 1903. — 77.100, za km in l. 3.504; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 48.048; doh. za prev. žel. km v K 160.

15. Starkenbach-Rohlice. Dolg. 24; doh. za dec. 1903. — 15.900, za celo l. 1903. — 197.100, za km in l. 8.212; vl. po v. r. na ted. 70; prev. žel. km na l. 87.360; doh. za prev. žel. km v K 225.

16. Tirsanice-Wildstein-Schönbach. Dolg. 21; doh. za dec. 1903. — 11.100, za celo leto 1903. — 154.900, za km in l. 7376. Daljši podatki neznani.

17. Wodnan-Moldatuheim. Dolg. 21; doh. za dec. 1903. — 3.100, za celo l. 1903. — 51.000, za km in l. 2.428; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 45.864; doh. za prev. žel. km v K 111.

18. Melnik-Mšeno. Dolg. 30; doh. za dec. 1903. — 4.483, za celo l. 1903. — 138.327, za km in l. 4.610; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 65.520; dohod. za prev. žel. km v K 211.

19. Mori-Arco-Riva. Dolg. 24; doh. za dec. 1903. — 20.533, za celo l. 1903. — 284.748, za km in l. 11.822; vl. po v. r. na ted. 70; prev. žel. km na l. 87.360; doh. za prev. žel. km v K 325.

20. Otrokovice-Visovice. Dolg. 25; doh. za dec. 1903. — 8.322, za celo l. 1903. — 92.539, za km in l. 3.700; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 54.600; doh. za prev. žel. km v K 169.

21. Bregenz-Bezau. Dolg. 40; doh. za dec. 1903. — 22.600, za celo l. 1903. — 22.900, za km in l. 273; vl. po v. r. na ted. 42; prev. žel. km na l. 145.600; doh. za prev. žel. km v K 172.

(Pride se.)

Vojna med Rusi in Japonci.

O hrabrosti Rusov.

O bitki pri Čemulpo, kjer se je tako vro vedla ruska vojna ladija „Varjag“, poročta kapitan angleske križarke „Talbot“ o hrabrosti Rusov. Ko opise, kako se je borila omenjena ladija ter kaka nesreča jo je zadela, pravi: „Hladnokrvnost in disciplina, katera je kazalo rusko moštvo, ko je stopalo v čolne, da zapusti ladijo, sta bili velikanski ter sta vzbujali splošno občudovanje. Komaj se je moglo verjeti, da so bili ti ljudje še pred par minutami razpostavljeni pravemu pekleskemu ognju. Ranjeni so prenašali svoje bolečine v čolnih in na operacijskih mizah s hrabrostjo, katere se sploh ne more nadkriliti.“

Port-Artur.

Japonci ga se vedno niso vzeli, dasi se napenjajo ter se zaletavajo vanj vsako toliko časa. Sedaj nameravajo napasti Port-Artur o velikonočnih praznikih, katere obhajajo Rusi 10. in 11. t. m., češ, da ta čas bi ne bilo rusko brodovje vedno pripravljeno na boj. Toda brez dvoma se jim tudi ta nakana izjalovi.

„Avrora“.

Iz Kadisa na Španskem se poročta, da je tja dospela ruska oklopnica „Avrora“ z več torpedovkami, ki dan in noč prežé na neko japonsko vojno ladijo, ki ima te dni prepluti morsko ožino Gibraltar. V petek je bilo sporočeno, da se bliža Gibraltarju.

O vladivostoški eskadri.

O vladivostoškem brodovju se širijo v Londonu najrazličnejše vesti. Med drugim poročajo londonski listi, da se je eskadra nedavno zopet vrnila v Vladivostok. Za časa svojega križarenja je zaplenila več trgovskih ladij in potopila neko japonsko križarko.

Japonci na Koreji.

Iz Šanghaja se poročta, da imajo Japonci že 260.000 mož v Koreji, v garnizijah pa je pripravljenih 60.000 mož, ne glede na rezerve, ki se niso mobilizirane. Generalni stab varuje glede vojne največjo tajnost.

(Dalje v prilogi.)

»da to ne bode trajalo dolgo; za to mi jamčita moja vest in vaša uljudnost, gospod.«

Dasi je bil poklon zelo laskav, častnik vendar ničesar ne odgovori, ampak vzame izza pasa srebrno piščalko in zapiska trikrat v treh različnih modulacijah; nato se prikaže več mož, ki izprežejo konje in potisnejo voz v remiso.

Zdaj povabi častnik jetnico s še vedno isto mirno uljudnostjo, naj gre z njim v hišo. Ta vzame s še vedno istim smešljajem na obrazu njegovo roko ter stopi z njim skozi nizka obokana vrata, ki so vedla po hodniku, na katerega koncu je gorela jedina svetilka, ki ga je razsvetljevala, h kamentim stopnicam. Nato obstojita pred masivnimi vrati. Mladi mož potegne iz žepa ključ, ki ga je nosil pri sebi, ter odklene, in vrata se počasi odpro, da je vhod v sobo, določeno za milady, prost.

Z jednim samim pogledom premotri milady vse posameznosti sobe.

Bila je to soba, katere oprava je bila primerna ravno tako za ječo kakor za bivališče svobodnega človeka; toda omrežje v oknih in zapahi pri vratih so kazali, da je to ječa.

Za trenotek zapusti to bitje vsa njena duševna moč, dasi napne vse sile, da bi ostala mirna. S prekrižanimi rokami in povešeno glavo omahne milady na stol ter pričakuje, da vstopi vsak trenotek sodnik, ki jo zasliši.

Toda nihče ne pride, samo dva ali trije mornarji ji prineso prtljago, jo postavijo v kot in odidejo, ne da bi kaj rekli.

Častnik je poveljeval posameznosti z istim mirom, katerega je opazovala milady na njem ves čas, ni govoril z njo osebno nikake besedice in je skrbel za po-

korščino z gesto svoje roke ali z glasom svoje piščalke.

Človek bi bil mislil, da se med tem človekom in njegovimi podložniki ne govori sploh nikak jezik in da je postal nepotreben.

Končno se milady ne more več premagovati ter prekine molk.

»Za Boga, gospod,« vsklikne, »kaj naj pomeni vse to, kar se tukaj godi? Pojasnite mi že vendar položaj; pripravljena sem na vse nevarnosti, ki jih morem slutiti, na vse bolečine, ki jih poznam? Zakaj to omrežje in ta vrata? Če sem jetnica, kak zločin sem zagrešila?«

»Tukaj ste v sobi, ki je določena za vas, madame. Jaz sem dobil povelje, naj vam grem naproti na morje in naj vas pripeljem v ta grad. Menim, da sem izvršil to povelje z vso strogostjo vojaka, pa tudi z vso uljudnostjo plemiča. S tem se konča naloga, ki sem jo imel glede vas, vsaj za trenotek; ostalo se tiče druge osebe.«

»In ta druga oseba, kdo je ta?« vpraša milady. »Ali mi ne morete povedati njenega imena?«

V tem trenotku se začuje na stopnicah glasno rožljanje ostrog; več glasov se oglasi in zopet potihne, in koraki jednega samega človeka se približajo vratom.

»Ta oseba je tukaj, madame,« pravi častnik, stopi od vrat ter se postavi spoštljivo in pokorno.

Ob jednem se odpro vrata, in na pragu se prikaže možka postava.

Mož je bil brez klobuka, ob boku je imel meč in s prsti je mečkal robec.

Milady se kljub temu, da je bila v temi, zazdi, da tega človeka pozna; z jedno roko se opre na na-

slonjalo svojega stola in skloni glavo naprej, kakor bi se hotela prepričati.

Ko ne more več dvomiti, vsklikne vsa pobita:

»Kako, moj brat, vi ste tukaj!«

»Da, lepa gospa!« odvrne lord de Winter in se jej pokloni pol uljudno, pol ironično. »Jaz sam sem.«

»Toda v tem gradu?«

»Ta grad je moj.«

»V tej sobi?«

»Ta soba je vaša.«

»Torej sem vaša jetnica?«

»Tako nekako.«

»Toda to je strašno nasilje.«

»Nič preveč tako strašnih besed! Sediva in pogovoriva se mirno, kakor je to navada med bratom in sestro.«

Nato se obrne k vratom in vidé, da čaka mladi mož njegovega zadnjega povelja, pravi:

»Dobro je, hvala vam; zdaj naju pustite sama, gospod Felton.«

XX.

Pogovor med bratom in sestro.

Dočim je lord de Winter zapiral vrata in odpiral okno in šel po stol, da ga pristavi poleg stola svoje svakinje, zastopi milady sanjavo svoje poglede v globočine možnosti ter spozna vso nakano, o kateri ni mogla niti slutiti, dokler ni vedela, v čegave roke je prišla. Svojega svaka je poznala za dobrega plemiča, drznega lovca, neustrašenega igralca, podjetnega častilca dam, toda tudi z ozirom na manjše intrige jej je bil popolnoma neznan. Kako je mogel izvedeti za njen prihod, kako mu je bilo mogoče, da jo je dal zgrabiti? Zakaj jo je zaprl?

V južni Mandžuriji.

Dopisnik lista „Russie“, ki se je povrnil iz južne Mandžurije v Port Artur, brzojavlja, da so ondote razmere napravile nanj dober utis. Čete so bojaželjne. Vsi sloji domačega prebivalstva vstevši trgovski stan, so Rusom prijazni. Kurzi ruskega denarja, ki so v začetku vojne padli, so se zopet vtrdili. Kitajski dobrovojlci se vedejo izvrstno. Povsod je živahna kupčija s konji. Vsi mandarinji izvzemši enega so Rusom prijazni. Železnica je dobro zastražena in promet popolnoma vreden. Vreme je toplo in suho, vsled česar bodo reke kmalo proste ledu.

Proračun Rusije.

Uradni list priobčuje poročila glede sklenjene omejitve državnih izdatkov zaradi vojne. Iz tega poročila je razvidno, da se za sedaj v vojno svrhu porabi prosta gotovina državnih dohodkov, ne da bi se rabilo druge vire; razun tega da se črtajo v proračunu za 1904. zlasti svote v civilnem uradnem področju in se tako pomnože državni dohodki. Skupna svota, ki se je brisala, znaša 134.377.106 rubljev.

Japonci o vojni.

Ruski ranjenci, ki so se zdravili v japonskem mestu Nagasaki in ki so se te dni povrnil v Petrograd, pripovedujejo, da Japonci nimajo povsem jasnih in natančnih pojmov o vojni. Med njimi je bilo razširjeno mnenje, da se vojna kmalo konča. V dveh dneh po začetku vojne — tako so pripovedovali — zavzame japonska mornarica Port Artur. V dveh tednih že bo japonska vojska v Moskvi in potem pride kmalo v njihovo oblast tudi Petrograd. Vidi se, da znajo Japonci pač malo zemljepisa.

Korejski dobrovoljci v ruski vojski.

Okolo 5000 korejskih vojakov je dezertiralo radi nezadovoljstva z japonskim gospodstvom ter prešlo k Rusom. Iz te čete bo osnovan zbor dobrovoljcev z ruskimi podčastniki, ki bo ojačal posadke v Vladivostoku, Nikolsku in Habarovsku.

Port Artur — Port Nikolaj.

Malokomu utegne biti znano, od kod prihaja to ime. Neki pisatelj, ki opisuje potovanje angleške ladje „Aclāen“ v vodah vzhodne Azije od leta 1856. do 1862., nam pojasnuje to. V vojni, ki so jo imeli združeni Angličani in Francozi proti Kitajcem, se je dne 8. decembra 1857. tudi ladja Aclāen udeležila obstreljavanja kitajskega mesta Kantona. V tej vojni v vzhodni Aziji je pršla angleška topničarka „Algerine“ kakor prva vojna ladja v izvrstno pristanišče na poluotoku Kiautung. Poveljniku ladje je bilo ime kapitan W. Arthur in po njem je dobilo mesto svoje sedanje ime. Sedaj so „Moskovskija Vedomosti“ sprožile misel, naj bi se Port Artur prekrstil v „Port Nikolaj“. List pravi tozadevno: Angleško ime trdnjave,

v kateri se bojujejo ruski vojaki in kjer se odlikujejo ruski mornarji, zveni neprijetno v ruskih ušesih. Port Nikolaj naj nam postane milo in drago ime ne samo zaradi dogodkov, ki so se tam zvršili, ampak tudi zaradi čisto ruskega imena, katerega naj nosi.

Japonci izdajalec.

Japonski vojskovodje hočejo spremeniti vse svoje načrte, ker so bili prvi izdani Rusom, in sicer po nekem japonskem častniku. Rusi plačujejo izdajalcem velikanske svote ter so dali za eno samo važno karto 40.000 rubljev.

Pomnoženje ruskega brodogoja.

Neki dunajski list poroča, da je odločila ruska vlada, da pomnoži svoje brodogoje v velikem stilu. Troški bodo baje znašali 300 milijonov rubljev. Zgraditi hočejo 16 oklopnjač in izlasti precejšnje število torpedov. Ruska vlada se neki že pogaja radi gradnje z različnimi ladjedelnicami.

Domače in razne novice.

Sedemdesetletnica slovenskega mečena. — V sredo dne 6. t. m. je slavil gospod Josip Gorup pl. Slavinski svojo sedemdesetletnico. Te redke slovesnosti se je spominjal ves slovenski narod, saj se je tudi on spomnil v teku svojega blagonosnega življenja prav bogato svojega naroda. V narodne namene, za ustanove in drugo je izdal slavljene naravnost velikanske svote, radi česar ostane njegovo ime zapisano med Slovenci z zlatimi črkami.

Josip Gorup pl. Slavinski je častni mešanec mesta Ljubljane in Metlike. Častni občan trgov. in občin: Postojna, Cerknica, Mokronog, Planina, Stari trg pri Ložu, St. Peter na Krasu, Slavina, St. Andrež pri Gorici, Gorenja Šiška, Borovnica, Zagorje pri Savi, Predvor, Hrenovice, Žužemberk, Dol, Horjul, Vel. Dolina, Jesenice, Dol. Logatec, St. Vid pri Vipavi, Vočna, Draga, Pišce, Sodražica, Vel. Poljane pri Ribnici, Podraga, Grosuplje, Radeče pri Zidanem mostu, Jezica, Črnuče, Senčur pri Kranju, Košana, Jablanica, Zagorje pri St. Petru, Naklo, Moste pri Ljubljani, Zgornje Vreme, Gornji Logatec, Železniki, Britof, Medvode, St. Jernej, Bela Cerkev, Šmarje pod Ljubljano, Col, Osilnica, Trnovo, St. Ferjan pri Gorici, Radoslavci. Častni člen društev: „Slovenija“ na Dunaju, „Triglav“ v Gradcu, Pedagogičsko društvo v Krškem, „Radogoj“ v Ljubljani, Učiteljsko društvo za postojnski šolski okraj, C. kr. kmetska družba kranjska, „Sokol“ v Ljubljani, Pokupski „Sokol“ Karlovac, „Sokol“ v Gorici, Čitalnica v Postojni, Vipavi, Vrhniki, Senožetah, Gorici, Novem mestu, Pulju, Cerknici in Metliki, Katol. polit. čitalnice v Čepovanu, Čitalnice v Starem trgu, Bralnega društva v Borovnici, Nar. bral. društva v Dolu, Čitalnice v Zagorju in Požarne brambe v Toplicah.

Slava mu! Se na mnoga leta!

Častnim občanom je izvolilo staršinstvo bovške občine gospoda Bogoljuba Prinžiga, c. kr. okrajnega glavarja v Tolminu, za zasluge, katere si je stekel za trg Bovec povodom odpomoči po lanski strašni požarni nesreči.

Revizorjem c. kr. poštini in brzojavnih uradov na Kranjskem je imenovan poštni komisar v Trstu, g. dr. J. Slejko.

Novi srbski konzul v Trstu: — Gospodu Korneliju Gorupu, novoimenovanemu srbskemu konzulu v Trstu, je podeljen „exequatur“.

Minister Wittek pri bohinjškem predoru. — Minister za železnice Wittek si je ogledal 6. t. m. v spremstvu sekojskega načelnika Wurmba in višega stavbenega svetnika Hannaka dela na bohinjškem predoru. Potem se je odpeljal minister ob progi v sv. Lucijo.

Minister Wittek se je pripeljal v četrtek po 11. uri v Gorico ter izstopil v hotelu „Südban“, včeraj v jutro pa se je odpeljal na Dunaj, poklican brzojavno.

Dopolnilna deželnozborna volitev na Gorenjskem. — V četrtek se je vršila ta znana volitev na Gorenjskem. Izvoljen je klerikalni kandidat Demšar, kandidat neodvisnih kmetov je ostal v veliki manjšini. Drugega za sedaj pač ni bilo pričakovati, kajti Gorenjska je klerikalna domena, ali shodi, ki so se vršili povodom te volitve, pa so bili prav imenitni, kajti na njih so nastopali kmetje prav energično ter so pravili razbrzdanim politikujočim duhovnikom take, da jim bodo se dolgo zvenele po ušesih. Kranjskega dekana Koblarja so celo ven vrgli iz dvorane. Tisti shodi so pokazali, da se je začelo tudi na Gorenjskem malce jasni ter da se bo jasnilo, da se končno zjasni. Seveda so duhovniki napeli vse svoje moči ter zlorabljali na grd način leco in spovednico. samo da so zmagali. Ali ta zmaga je bila težka, vse sile so morali napeti in poklicati vse hudiče iz pekla na pomoč, pa z večnim pogubljenjem so strašili. Zmagali so, ali kdor tako zmaguje, ta ima zavest, da izid v prihodnje ne bo vedno enak sedanjemu!

Moderne naprave. — V Trgovskem domu bo centralna kurjava na par za celo poslopje. Enako bo domača električna razsvetljava po najmodernih iznajdbah, kakor bo tudi v tržaškem Narodnem domu. — Poleg tega, da so to moderne, jako prijetne naprave, dajejo tudi najcenejšo kurjavo in luč.

Kako si mali obrtniki lahko pomagajo na najcenejši način, da imajo lastno električno razsvetlavo, je podala dokaz naša tiskarna. Prijatelji našega podjetja si lahko ogledajo to napravo.

Lahonska predrznost. — Razpisani sta bili dve mesti pisarniskih uradnikov na tukajšnji sodnji. — Društvo laških zasebnih uradnikov je odposlalo k predsedstvu deputacije, ki je zahtevala, da imenovanca

mo rata biti Laha. — Take predrzneje naj bi se po slugah „bacilo na polje“, ne pa poslušati jih.

Petje v okolici. — St. Andrež se odlikuje. Mladina popeva le slovenske narodne in umetne pesmi, in to prav lepo. — Desni breg Soče pa se odlikuje se vedno po neprebavnih laških klanfarskih popevkih, neslanih po besedilu in odurnih po napevu. — Ej, rodoljubi, ali ni nikogar, ki bi polagoma odpravil tako — sramoto za slovensko okolico?!

Čerkvon tat in taticea. — Pred tukajšnje okrožno sodnijo se je vršila v četrtek razprava proti Elizi Ropretič in proti Ant. Giulio radi tatvine. Ta dva sta že obsojena radi tatvin ter sta spravljena v kaznilnicah: Ropretič v Begunjah, Giulio v Zopru. Obtožena sta bila, da sta kradla od nov. 1902. do febr. 1903. po cerkvah, in sicer v nunski cerkvi v Ljubljani, kjer sta pokradla dragocenostij okoli 106 K, v franciskanski cerkvi na Kostanjevici v Gorici, kjer sta vzela dragocenostij okoli 250 K, na Sveti gori v cerkvi sta pobrala vrednosti kakih 50 K, izpraznila sta nabiralnik v cerkvi sv. Antona v Gorici, Ropretič pa da je ukradla še v cerkvi sv. Florijana v Ljubljani veržico vredno okoli 50 K. Giulio je pisal lani tukajšnji sodnji, da je provzročila one tatvine Ropretič, katera pa ga je ovadila radi tatvine v cerkvi sv. Antona. Tako sta se vzajemno obdolževala ter zvrčala krivdo drug na drugega. Giulio je bil obsojen na 6 mesecev trde ječe, poostrene s postom vsake 3 mesece, Ropretič pa na jedno leto in pol. Pri obravnavi sta bila oba v obleki kazencev ter sta ju pripeljala v Gorico, vsakega posebej seveda, dva orožnika.

Za priče so bili poklicani gvardijana s Svete gore in s Kostanjevice pa župnik iz cerkve sv. Ignacija na Travniku, ker cerkev sv. Antona spada v njegovo področje. Povedati niso vedeli drugega nego konstatirati škodo. To ni nič čudnega, ali čudno je to, da na Kostanjevici niso nič vedeli, da jim je kaj pokradeno, in vendar znaša tatvina okoli 250 K. Izvedeli smo tudi, da ko je bila ukradena pred časom v kapucinski cerkvi lepa dolga vratnica (darilo neke slovenske gospe!) s kipa Matere božje, niso nič vedeli. Šele policija jih je opozorila na to, in ko so šli gledat, je rekel neki pater: Aha, saj je res ukradeno! — Tako malo se brigajo ti pobožni menihi, ki imajo vendar toliko časa, za svoje cerkve. To naj si zapomnijo tisti, ki tako radi darujejo razne, največ drage reči, samostanskim cerkvam!

Železnica Gorica-Červinjan. — V četrtek pop. se je vršilo v mestni dvorani posvetovanje glede nameravane železnice Gorica-Červinjan, o kateri smo že obsirneje govorili. Predsedoval je deželni glavar. Navzoči so bili laški poslanci, goriski župan s komisijo, določeno v to svrhu, zastopniki trgov. in obrtne zbornice, kmet. družbe, po-

Athos jej je sicer rekel nekaj besed, ki so jej bile dokaz, da je prišel njen pogovor, ki ga je imela s kardinalom, na tuja ušesa; toda ni si mogla misliti, da bi mogel ukreniti kaj tako hitrega in tako drznega. Bala se je tudi, da so razkrita njena prejšnja podjetja na Angleškem. Možno bi bilo, da je Buckingham zaslutil, da mu je ona odrezala demantna klinčeka, in se hoče zdaj maščevati. Toda Buckingham ni bil zmoten, da bi se nasilno polastil ženske, zlasti ker je bila ta ženska na sumu, da je delala tako vsled ljubosumnosti.

To je smatrala še najbolj gotovim; zdelo se ji je, kakor bi se hoteli maščevati nad njo za preteklo in ne, da se hočejo čuvati za bodočnost. Vendar in v vsakem slučaju si je čestitala, da je prišla v roke svojega svaka, kateremu se je upala izviti na lahek način, in ne v roke kakega neposrednega in inteligentnega sovražnika.

»Da, pogovoriva se,« reče nekako veselo, odločena, da hoče kljub vsemu prikrivanju lorda Winterja dobiti iz tega pogovora navodila, po katerih si vravna svoje bodoče vedenje.

»Odlučili ste se torej, vrniti se na Angleško,« pravi lord de Winter, »kljub trdnemu sklepu, da nikdar več ne stopite na tla velike Britanije, kakor ste mi tolikokrat rekli v Parizu?«

Milady odgovori na to vprašanje z drugim vprašanjem.

»Pred vsem mi pojasnite,« pravi, »zakaj ste me dali opazovati tako strogo, da niste vedeli samo, da pridem, ampak tudi dan, uro in pristanišče mojega prihoda že naprej?«

Lord Winter se tudi poslužil miladyne taktike; če se je je posluževala njegova svakinja, je morala biti pač dobra.

»Toda, ljuba sestra,« odvrne, »povejte mi najprej, kaj vas je privedlo na Angleško?«

»Vas prihajam obiskat,« odvrne milady, ne da bi slutila, kako je podnetila s tem odgovorom slutnjo, ki je vstala v svakovem duhu pod vplivom d'Artagnanovega pisma. Imela je samo namen, pridobiti si s to lažjo dobrohotnost svojega poslušalca.

»Ah, mene obiskat?« pravi lord de Winter zabasmehljivo.

»Naravno, vas obiskat. Kaj je to čudnega?«

»Vaša pot na Angleško ima samo ta namen, da obiščete mene?«

»Da.«

»Torej ste se potrudili čez kanal samo zaradi mene?«

»Samo zaradi vas.«

»Vraga, kakšna prijaznost, ljuba sestra!«

»Toda ali nisem vaša najbližja sorodnica?« vpraša milady z glasom najbolj ginljive naivnosti.

»In celo jedina, ki ima po meni podedovati,« pravi lord de Winter in upre svoje oči ostro v milady.

Dasi se je znala milady tako izborno premagovati, se pri teh besedah vendar strese, in ker je položil lord de Winter pri poslednjih besedah roko na ramo svoje svakinje, mu to trepetanje ne ostane prikrito.

Da, udarec je zadel res naravnost in globoko. Prva misel, ki se porodi v miladyini duši, je ta, da jo je izdala Kitty. Tudi se spomni strastnega in nepremišljenega nastopa z d'Artagnanom, ko je pustil njenemu svaku življenje.

»Ne razumem vas,« odvrne, da bi dobila čas in pripravila svojega svaka do tega, da bi govoril. »Kaj hočete reči? Ali naj pripisujem vašim besedam kak neznan, skrit pomen?«

»Ah, moj Bog, nikakor ne,« pravi lord de Winter z navidezno dobrodušnostjo. »Vi me hočete obiskati in prihajate na Angleško. Jaz poznam to vaše koprnenje po meni, ali boljše slutim, da je čutite; in da vam prihranim vse neprilike nočnega prihoda v pristanišče, ves trud pri izkrcavanju, vam pošljem naproti jednega svojih častnikov. Dam vam na razpolago voz, in ta vas pripelje semkaj v ta grad, katerega guverner sem, v katerega prihajam vsak dan in v katerem vam dam pripraviti sobo, da moreva zadovoljiti svoje vzajemno koprnenje in se videti vsak dan. Kaj je v vsem tem, kar pravim jaz, bolj čudnega kakor vse to, kar ste rekli vi.«

»Ne, kar se mi zdi čudno, je to, da ste vedeli za moj prihod.«

»In vendar je to čisto priprosto, moja ljuba sestra. Ali niste videli, da je poslal kapitan vaše ladje, prišedši v bližino pristanišča, naprej čoln, s seznamkom vseh potnikov, da se mu dovoli vhod v pristanišče? Jaz sem vodja pristanišča, prinesli so mi to knjigo, in v njej sem našel vaše ime. Moje srce mi je reklo to, kar so mi pravkar potrdile vaše besede, to se pravi, s kakšnim namenom ste se napotili na tako nevarno ali v tem času vsaj tako naporno pot. Ostalo veste.«

Milady spozna, da lord de Winter laže, ter postane še bolj preplašena.

»Brat moj,« nadaljuje, »ali ni bil to milord Buckingham, ki sem ga videla ob svojem prihodu na nasipu v pristanišču?«

»Da, on sam. Ah, razumljivo mi je, da vas je njegov pogled iznenadil,« odvrne lord Winter; »prihajate pač iz dežele, v kateri se o njem mnogo govori, in vem, da delajo njegove priprave za boj proti Franciji vašemu prijatelju, kardinalu, mnogo preglavic.«

tem pa zastopniki občin: Ajello, Oglej, Červinjan, Krmin, Gradišče, Fara, Joaniz, Ločnik, Tržič, Muscoli, Petovlje, Moša, Romans, Ronki, Zagraj, Sv. Lovrenc ob Moši, Št. Vid, Tapoljan, Verza in Visek. Poročal je dr. Marani. Sprejeli so tako resolucijo: Vitalnega interesa za našo deželo je železniška zveza naravnost iz Gorice v Červinjan, 1 vrste, ob desni strani Soče. Dež. odbor naj se zanima za to, ter dela, da se odloči vlada za potrebne dispozicije za gradnjo te železnice; resolucija se predloži ministrskemu svetu; in posebej se trgov. in žel. ministertvu.

Pevsko in glasbeno društvo priredi 8. maja koncert v veliki dvorani hotela „Central“. Na vsopredru so razni možki in veliki mešani zbori s spremljevanjem vojskega orkestra. Vabila se kmalu razpošljejo.

Drevl je pevska vaja možkega zbora „pevsk. in glash. društva“ in sicer samo za base. Tenorji bodo imeli vajo v torek ob 8. uri. Ker je koncert pred durmi, se prosí g. pevce, da prihajajo vsi točno k vajam.

Županom v Solkanu je izvoljen g. Mihael pl. Batišič. Podžupani so gg.: Lenassi Od., Oblokar Iv., Jug Tomaž, Vuga Jos., Kancler Ant., Makuc Ant., iz Solkana; Komel Andrej iz Kronberga in Širok Fran z Lok. Ljudstvo pričakuje, da bo novi g. župan delal z vsemi močmi za blagor občine, katero čakajo se lepi časi, ali treba sedanost izkoristiti. K izvolitvi čestitamo g. županu!

Trgovski dom je zdaj docela pod streho, tudi kupola v ospredju. Zdj se vidi, da bo to najlepša palača v Gorici. Zidan pa je tako, da hodijo obtudovat in se učiti celo laški arhitekti in inženjerji. — Za zimo bo vse v redu in v bodoči zimski sezoni dobé naša društva ondi že varno domačo streho.

Deležev za pokritje bi bilo treba vsaj še za 100.000 K, ostalo je vse že podpisano in deloma plačano. — Razni rodoljubi dobé se enkrat povabilo, da se udeležé tega prekoristnega narodnega podjetja.

Trgovsko-obrtna zadruga bo kmalu pri koncu z računom za l. 1903., dasi je to ogromno delo, kakor bodo člani videli, ko jih dobé v roke. — Za zdaj naj izdamo te številke (le v kronah.)

Prometa je bilo 6.557.571, za 1.553.000 več nego prejšnje leto.

Deležev je bilo 3226 po 300 K, katere je imelo 1241 članov. — Deležne vloge so pa znašale 297.792.

Posojil: 1.698.492 ali 450.000 več nego prejšnje leto.

Hranilne vloge: 1.494.420 ali 581.674 več nego prejšnje leto.

Čisti dobiček za to leto znaša 18.588, rezervni zalog za prvih 6 let pa 72.738 K.

To so števila, na katere smo ponosni in ki oznanjajo zavodu sijajno bodočnost v korist in blagor naroda.

Za spomenik Idi Meotti nabirajo sedaj po Gorici. Nabiranje se je osnovalo po in-

icijativi gospe Mar. pl. Eggerjeve, soproge tukajšnjega odvetnika, znane pisateljice Paul Maria Lacroma.

Hotel „pri slatem jelenu“ bo do konca aprila popolnoma v redu. Poleg lepih restavracijskih prostorov za vse možne potrebe in udobnosti bo tudi nad 40 sob za prenočišča. To naznanjamo rodoljubom na deželi, ki prihajajo v mesto. Sobe so bodisi docela nove ali tako prenovljene, da od starine ni ostalo ničesar.

Velikonočna praznika je bil jutranji koncert na vrtu; svirala je vojska godba. Občinstva je bilo obakrat polno. — Enaki koncerti bodo čez poletje večkrat.

Slovanska knjižnica. — Vsled mnogostranske želje iz dijaških vrst izide v prihodnji knjigi sloveča poljska povest „Kir dzali“ iz podonavskega življenja. Prvič je izšla v prevodu rajnega Podgoričana pred 40 leti. Toda knjiga je postala prava redkost, dasi jo je želela posebno mladež.

O čem piše „Slovenec“ in o čem ne piše. — Pretekli teden je bil spustil „Slovenec“ v svet članek, naperjen proti bivšemu laškemu ministru Nasiju, s katerega sleparstvi se sedaj bavijo v Italiji. Nasikal ga je za velikega liberalca, potem pa se zlagal, da slov. „liberalni“ listi nič ne pišejo ali pa le malo (to je dostavil previdno, ko je predpostavil nič!) o tem skandalu. Hotel je „Slovenec“ tako nekako v zvezo spraviti slov. naprednjake z laškim sleparjem! Tako falostvo je mogote le pri „Slovencu“. O tem je pisal na široko, ali molči pa o velikem falotstvu, katero je zakrivila katoliška politikujoča duhovščina nad Poljaki v Nemčiji. Stvar je ta-le:

Zgor. Šlezija, ki je po večini poljska, je dosedaj volila za nemški centum, t. j. osrednja pruska vlada je naročila duhovščini, ki je po imenih deloma poljska, po mišljenju pa vladna, kam mora dirigirati svoje vernike kot volilce. Pri zadnjih državnozbornih volitvah pa je posegla v volitve tudi takozvana narodno-poljska stranka ter proti volji duhovščine izrgala centum en mandat. Med volilnim bojem je katoliška duhovščina s priznice in v spovednici agitirala proti narodnim Poljakom; razpila jih je za socialne demokrate in brezbožneže. Klerikalno sovraštvo je bilo toliko, da je vratislavski nadskof, kardinal Kopp, vsem duhovnikom prepovedal, da poročé novoizvoljenega poljskega poslanca Korfantya ter se je moral isti k cerkveni poroki peljati v Krakov. Vsled take brezmejne nestrpnosti je narodno-poljski list „Gornoslazak“ (Zgornji Šlezijec) prinesel zelo oster članek proti kardinalu in njegovi duhovščini. V članku se je reklo, da duhovščina poljske katolike psuje ter jih vsled tega goni med socialne demokrate in brezverce. Nastopanje kardinala in njegove duhovščine proti poljskemu narodu je moralna lopovščina. Kardinalu se nadalje očita, da je pred volitvami sklical duhovno konferenco, pri ka-

teri pa se je samo politikovalo. Kardinal Kopp je v svojem in v imenu svoje duhovščine vložil tožbo zoper urednika „Gornoslazaka“, pl. Volskega. Toženi urednik je izjavil, da nastopi dokaz resnice. Izpovedbe prič so naravnost klasični dokazi, kako po celem svetu katoliški duhovniki enako demoralizujejo ljudstvo, izrabljajo vero v svoje umazane namene ter se sploh drže jezuitskega načela, da je vsako sredstvo dobro v dosego namena.

Prva priča, župnik Kronschildt, je priznal, da je pisal kočarju Mahareku pismo, v katerem pravi župnik, da ga ne smatra več za pripadnika katoliške cerkve ter mu odreka svete zakramente, ker občuje z narodnimi Poljaki. Tudi je ovadil poštni upravi Maharekovega sina, ki je pismonoša, naj pazi nanj. Hišni posestnik Mainka je izpovedal: „Jaz sem tudi moral obljubiti, da ne bom več čital poljskega lista“. — Predsednik: „Ali pa tudi niste več naročeni na list?“ — Priča: „Ne, sedaj je moja žena naročena nanj“. (Viharna veselost.) Druge priče so izpovedale, da niso dobile odveze, ker se niso hotele odpovedati listu. Rudar Mai je izpovedal, da ga župnik Jauernig ni hotel prej poročiti, kakor da se je odpovedal imenovanemu listu. Priča Pešek je izpovedal, da je kaplan v Soravi med pridigo ostro obsodil volitev poljskih poslancev v Zgornji Šleziji ter na koncu svoje pridige razjarjeno zaklical: „Prekolnem katoliško ljudstvo v Zgornji Šleziji!“ Ljudje so nato zapustili jokaje cerkev. Večina prič je izpovedala, da so pri spovedi sicer obljubili, da ne bodo več naročeni na radikalne poljske liste, da pa obljube niso držali. Delavec Majnus je izpovedal, da je njegov župnik njega in druge delavce pisмено ovadil posestniku ondote cukrarne, da čitajo poljske liste. V cerkvi je molil javno za vladne volilce in potem tudi za nasprotnike, naj bi jih sveti Duh razsvetlil, da bi volili z vlado.

Tudi ženam, hčeram, da, celo šolskim otrokom takih mož, ki so čitali poljske liste, so duhovniki odrekli odvezo. Otroci so se prijokali domov. Zaslisanih je bilo še več prič, ki so izpovedale podobne nasilnosti duhovnikov. Nekaterim se je tudi grozilo, da se ne pokopljejo na blagoslovljeno pokopališče, ako ne puste poljskih listov ter se za vselej odpovedo poljskemu narodnemu delovanju. Zaslisale bi se bile še nadaljne priče, ki bi bile izpovedane; se groznejše stvari. Toda kardinalu Koppu je bilo še tega dovolj ter je brzo javil sodišču, da umakne tožbo. Vsled tega je bil poslanec Korfanty oprostčen, kardinal s svojo duhovščino vred pa moralno obsojen ter mora tudi stroške plačati.

O tem „Slovenec“ noče pisati, o tem molči ter molčé odobruje vse protinardno delovanje katoliške duhovščine med Poljaki v Nemčiji. Breznaroden je klerikalizem, narodnost mu je paganstvo, in to je pokazal sedaj zopet „Slovenec“, ki nima nobene grajalne

besede za ostudno raznarodevalno delovanje kat. politikujoče duhovščine med Poljaki na Nemškem. Pa saj poznamo zegnane ticke pri „Slovencu“! Ti pojo tako, kakor oni med Poljaki! „Gliha vkup striha!“ Vran vranu ne izkljuje oči!

Vojaški profskovalni sodnik iz Trsta pride v Gorico dné 12. t. m., da uvede zaslišavanja ter poizve vse, kar potreba, gledé na zlotin, storjen na mostu iz Stratic v Podgoro na „regnicoli“ Idi Meotti.

Zaprli so bill včeraj 55-letno Ursulo Devčić (?) iz Brd, ker je prodala po družinah in prodajalnicah zganje in druge alkoholčne pijače, ne da bi bila plačala pritikujoče pristojbine.

Tretji vlak na Vipavski železnici bo vozil iz Ajdovščine opoludne, dospeval v Gorico ob 1:30; odhajal iz Gorice ob 2:10, dohajal v Ajdovščino ob 3:45.

Za proslavo 1. maja se že pripravljajo v Gorici. Udeležijo se praznovanja vsi delavski sloji. Dela se na tudi na to, da se isti dan zapro prodajalnice ter da prosto trgovskim uslužbencem.

Stavbo podrlil. — V ulici Dreossi so bili postavili stavbo za hišo, ali se je podrla v sredi, ker ni bilo pravilno zidano. Sedaj je magistrat to stavbo Čicigojevo s silo podrl docela.

Nasledki protopa. — Dné 4. t. m. sta se spoprijela v Grgarju Fr. Bitežnik in Ant. Kogoj. Ta zadnji je bil ranjen po obrazu in glavi, da je moral v Gorico v bolnišnico.

Odstopila od postopanja proti Jos. Louvirju in Aug. Braulinu je tukajšnja okr. sodnija, češ, da ni več povoda, postopati proti njima. Kakor znano, sta bila zapletena v pravdo proti bivš. dijaku Kerkocu.

Občinsko starašinstvo v Ločniku je izbralo dva zastopnika v komisijo za name-ravano železnico Gorica-Červinjan. Laški listi pišejo, da prebivalstvo zaupa izvoljencema, županu Perku in starašini Iv. Vidocu, da se bosta brigala za novo železnico, ne tako, kakor se je zgodilo takrat, ko je ponujala južna železnica občini ločniški postajo, pa so jo bili odklonili.

Dekleta so hoteli poljubavati. — Na drugi velikonočni praznik je šel Gaspar Lutman iz ulice Garzaroli s svojima hčerama in njihovo prijateljico na sprehod, kar jih je začelo zadlegovati 5 mladeničev, vsi so bili pijani. Najprvo so se podili za neko služkinjo, katere se je branila, pa se ni mogla ubraniti, potem so se spravili nad Lutmanove. Lutman jih je branil, ali bi ne bil opravil nič, da mu nista prišla na pomoč dva gospoda. Potem so ti junaki zbežali. Ali policija je že prišla tri, druga dva pa se le prideta, „poljubavat“ se v zapore.

Streha se je udrila na hiši Delmestrijevi v Kapucinski ulici ter provzročila, da sta se morali izprazniti dve stanovanji.

»Kardinal moj prijatelj!« vsklikne milady, ki so ji kazale te besede kakor že tudi prejšnje, da ve lord Winter vse.

»Ali ni vaš prijatelj?« odvrne baron malomarno; »ah, oprosíte, mislil sem samo tako; toda k osebi milord-vojvode se vrneva pozneje; zdaj za enkrat pridrživa pač skrajno sentimentalno smer svojega pogovora. Rekli ste torej, da ste prišli obiskat mene?«

»Da.«

»Prav, potem sem vam rekel, da se vam tukaj postreže po vaši volji, in da se vidiva vsak dan.«

»Ali naj vedno ostanem tukaj?« vpraša milady z nekim strahom.

»Ali vam ni dovoljno, draga? Zahtevajte, česar vam manjka, in podvizati se hočem, da vam preskrbim vse to.«

»Saj nimam niti svojih žensk niti svojih ljudij...«

»Vse dobite, madame; samo povejte mi, kako vam je opremil hišo vaš prvi soprog, in dasi sem samo vaš svak, vendar hočem storiti prav vse po njegovem uzorcu.«

»Moj prvi soprog!« vsklikne milady, zroč lorda Winterja s presenečenimi očmi.

»Da, vaš francoski soprog; o svojem bratu ne govorim; če ste morebiti pozabili, mu lahko pišem, ker še živi, in gotovo me obvesti o tem.«

Mrzel pot oblije miladyno čelo.

»Vi se šalite,« pravi z globokim glasom.

»Ali sem videti tak?« vpraša baron, vstane in stopi korak nazaj.

»Ali boljše, vi me psujete!« nadaljuje milady, oprijemši se s tresočo se roko stolovega naslonjala in naslonivši se nanj.

»Psujem, jaz vas!« pravi lord Winter z zaničevanjem; »ali se vam zdi to res mogoče, madame?«

»Res, gospod,« pravi milady, »ali ste pijani ali pa blazni; pojdite in pošljite mi kako žensko.«

»Ženske ne molčijo dovolj, draga sestra! Ali bi vam ne mogel služiti jaz za sobarico? Na ta način ostanejo vse najine skrivnosti v rodbini.«

»Nesramnež!« vsklikne milady in skoči, kakor bi jo bilo vrglo s stola, proti baronu, ki jo pričakuje s prekrižanimi rokami, toda z jedno roko na ročaju meča.

»Ej, ej,« pravi, »vem, da imate navado, moriti ljudi; toda naprej vam povem, da se jaz hočem braniti in čeprav proti vam.«

»Da, prav govorite,« pravi milady, »in zdite se mi dovolj nesramni, da dvignete roko nad žensko.«

»Morebiti; sicer bi se pa mogel opravičiti; menim, da bi moja roka ne bila prva možka roka, ki se je dvignila nad vas.«

In baron pokaže počasi in pomenljivo na miladyno levo ramo ter se je skoro dotakne s prstom.

Milady zakriči in odskoči v kot sobe kakor panter, ki hoče uskočiti svoj plen.

»O, kričite, kakor hočete,« vsklikne lord de Winter, »toda ne poskušajte grizti, kajti povem vam naprej, da bi iztekla stvar slabo za vas: tukaj ni pravdnikov, ki urejajo dedne zadeve že naprej, tu ni klativitezov, ki bi zaradi lepe dame, ki jo imam vjeto, pričeli z menoj razpor; toda pripravljene imam sodnike, ki bodo sodili ženskc, ki je bila nesramna dovolj, da se je v bigamiji prikradla v posteljo mojega najstarejšega brata, lorda Winterja, in opozarjam vas, da vas izročijo ti sodniki rablju, ki poskrbi za to, da si bodeta vaši ramí jednaki.«

Miladyno oči se bliskajo, in še on, dasi mož in pred neoboroženo žensko, začuti, kako mu pretrese

strah kost in mozeg. Vendar nadaljuje in sicer z vedno večjim gnjevom:

»Da, da, razumem: ko ste podedovali premoženje mojega brata, bi vam bilo ljubo, da bi podedovali tudi moje; toda pustite si povedati: če me umorite ali daste umoriti, ne pride v vaše roke niti belič mojega premoženja: za to je že poskrbljeno. Ali še niste dovolj premožni, ko imate skoro milijon, in ali že ne morete obstati na svojem nesrečnem potu, če ne izvršujete hudega samo iz nezaslišane radosti nad tem, da ste izvršili hudo? Res, povem vam, če bi mi ne bil svet spomin mojega brata, bi segnili vi v državni ječi ali pa zadovoljevali v Tyburnu radovednost mornarjev. Jaz hočem molčati, toda mirno prenašajte svoje jetništvo. V dveh ali treh tednih odrinem z vojsko proti La Rochelleu, toda dan pred mojim odhodom pride po vas ladija, katere odhodu bodem prisostoval in katera vas odpelje v naše južne nasebine; in bodite čisto mirni, dam vam s seboj spremljevalca, ki vas ustrelí, kakor hitro poskusite, vrniti se na Angleško ali na kontinent.«

Milady ga posluša s široko odprtimi zarečimi očmi.

»Da, do tega hipa ostanete v tem gradu,« nadaljuje lord de Winter; »njegovi zidovi so debeli, vrata trdna, omrežje v oknih močno; poleg tega se odpira vaše okno strmo nad morje. Moje moštvo, ki mi je udano na življenje in smrt, straži to sobo in čuva vsa pota, ki vodijo na dvorišče. Samo če bi hoteli priti na dvorišče, si morete napraviti pot skozi tri omrežja.

(Dalje pride.)

Gledé na vesti o boleznih med delavci pri zgradbi bohinskega predora je izdalo železniško ministerstvo poseben komunikativni, v katerem se vse te vesti demontujejo in se konstatuje, da je pač pred tedni zbolel neki v Bohinjsko Bistrico priseljeni delavec na osepnicah, a se je takoj izoliral in so se ukrenile vse varnostne odredbe, da se epidemija ne razširi, kar se je tudi posrečilo. Dejansko tudi ni nikdo več zbolel na osepnicah. Za osepnicami oboleli je umrl na Velikončno nedeljo.

Napaden prižigalec luči. — Prižigalec luči Jak. Gorjana je napadel po noči po 11. uri, ko je ugasal luči, neki pijan neznan mlad človek, češ, da ne vidi pota, ker ugaša. Vzel mu je v ulici Novi most gasilnik pa ga udaril po obrazu nad desnim otesom ter ga težko ranil. K sreči je prišel na pomoč neki Mihalčič. Kasneje se je lotil pol. kancelista g. K., ko je šel domov. Udaril je pri tem z glavo ob drevo ter padel na tla. Potem pa je nenadoma skočil pokonci ter zbežal. Kdo je, se še ne ve.

Mesto pisarja z dnevno 2 K 20 vin. in takojšnjim nastopom službe se odda na c. kr. okr. sodišči v Tolminu; prošnje je vložiti na istem sodišči do 15. aprila 1904.

Odkod je doma? — Kakor smo že poročali, se nahaja v Gorici, poprej v zaporu sedaj v ženski bolnišnici, neka ženska, o kateri se kar ne more izvedeti, odkod je doma. Že čez leto dni je tu, pa so bila doslej vsa poizvedovanja brezuspešna. Hoteli se videti v njej celo neko veliko ograsko sleparko, pa tudi to ni držalo. Ta ženska je očitno umobolna, ali ni zmesana tako, da bi bila nevarna. Je srednje rasti, izredno dobro rejena, debela, široka, čednega obraza, še bolj mlada. Govori slovensko, in iz njenega govora se da soditi, da je Štajerka. Pravi, da je Neža Šporn z Brega pri Rogatcu, da jej je oče že umrl, mati da se imenuje Franciška, brat Jurij, sestra Ema. Ako bi kdo kaj vedel o njej, naj sporoči to tukajšnjemu redarstvu (okr. glavarstvu) ali pa mestni bolnišnici, katera pošlje na zahtevo tudi fotografijo omenjene ženske.

„Komis“ skozi okno. — Vojaki v vojašnici na Travniku mečejo kruh skozi okno. Te dni zvečer sta priletela dva kosa „komisa“ na tlak v ulici Caserma, in kmalu bi bila zadela nekega človeka, ki je šel tam mimo. Ta je pobral kot zid trda dva hlebčka ter ju nesel na policijo.

Dva vojaška begunca. — Iz Lotnika sta pobegnila dva vojaka Josip Bresan in Jos. Liznik čez mejo v Italijo. Rekla sta, da sta se naveličala vojašnice, pa namesto iti nazaj v vojske, sta pobegnila.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Kürner.

Vasne cene v Ameriko znatno znižane. — Kakor je razvidno iz današnjega oglasa zastopnika „Hamburg-Amerika-Linie“, je imenovana družba cene tako znižala, da se danes lahko pelje v daljno Ameriko za polovico stroškov nego je prej taka vožnja stala.

Odrezki blaga Creton na pohištvo za gl. 1.90. Od danes do sobote, toda le ta teden, razpošilja tovarna preprog Orendi, Dunaj I., Kugeck 2, lepe odrezke blaga Creton — vsak odrezek je dolg 6.50 m in širok 76 cm — za izjemno ceno gl. 1.90! Barvano ilustriran krasen katalog preprog in zaves zastoj in franko.

Našel se je lovski pes srednje rasti volteje barve. Oglasiti se je pri Mariju Makucu, Volejadraga ali v upravništvu „Soče“.

Javni ples priredijo fantje iz Gojač v nedeljo dne 10. t. m.

Javni ples priredijo fantje v Ozeljanu dne 17. t. m. pri Štefanu Špacapanu na Otavi. Svirala bode godba iz Prvčine, broječa 16 mož. Zvečer bode umetno rasvetljeno.

40.000 kron znaša glavni dobiček srečk za gorka zatočišča. Opozarjamo, da bode srečkanje nepreklicno 23. aprila 1904.

Napačno prebavljanje je vzrok mnogih boleznih. — Stalno uravnavo prebavila uredi uporaba izvrstnega zdravnika Rosa balzama za želodec iz lekarne B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. Isti se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah. Glej inserat!

Dostikrat se nudi priložnost, da se išče in priporoča pri ranjenju dobro obvezo. Pri tem najbolj pravilno in skušeno sredstvo, katero vsled svojega antiseptičnega, hladitega

in bolečino olajšujočega učinka zabranjuje vnetja in poprej zaceli rane, je v celi monarhiji dobro znano praško domače mazilo iz lekarne B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. Ker se to mazilo tudi pri večletni shranitvi ne spremeni ali izgubi svojega učinka, naj bode isto za nepričakovane slučaje v vsaki družini vedno pripravljeno.

Razgled po svetu.

Sestanek Goluchowskega s Tittonijem. — Laski minister zunanjih stvari Tittoni se je odpeljal včeraj iz Beneč po morju v Opatijo, da se snide z avstr. ministrom za vnanje stvari Goluchowskim. Kakor se sodi, je mogel dospeti Tittoni v Opatijo danes ponoči okoli 3. Ta sestanek se mnogo komentuje s strani trozveze ter novih trgovskih pogodb z Italijo pa tudi glede Balkana.

Naučni minister Hartel je izdal ukaz, ki je obudil jako neprijetno presenečenje. V tem ukazu je rečeno, da se smejo samo taki državni uradniki posvetiti vseučiliškim študijam, katerim je njih predtojništvo to specijelno dovolilo. Izpiti in doktorat takih uradnikov, ki so študirali brez dovoljenja predstojnikov, se lahko razveljavijo.

Napad na španskega kralja v Barceloni. — Dne 7. t. m.: V trenutku, ko je kralj zapustil delavsko razstavo, je eksplodirala petarda, pri čemur sta bila ranjena dva kmeta. Ena oseba je bila aretovana.

Žaloigra v norišnici v Trstu. — V tržaški mestni norišnici se je v ponedeljek izvršila grozna žaloigra. Tam je v oskrbi 32-letna kmetica Lucija Koljerič iz Tara v Istri. V zavod je bila oddana od sodne oblasti. Nesrečna žena je bila v sodni preiskavi radi raznih nevarnih činov. Izkazalo se je, da trpi na morilski maniji. Ker se je bilo nje stanje zboljšalo, je bila na prošnjo moža dvakrat izpuščena iz zavoda. Ali vsakokrat so jo morali zopet internirati. Lani, ko se je nahajala doma, je umorila svojo taščo s sekuro. Tudi sedaj je zdravniška oskrba ugodno vplivala na nje stanje. Bila je mirna in zdejo se je, da je ozdravljena od svoje manije. Zato je uživala v zavodu nekako svobodo in je opravljala nekatera hišna dela. V ponedeljek pa jo je zopet padla bolezen. Na hodniku jej je, navidezno povsem mirni, prišla nasproti, tiha blazna Ines Menzel, ki je v zavodu že od leta 1886. Koljerič se je vrgla na 63 letno Menzel ter jo objela okolo vratu ter jo stisnila z neverjetno silo. Ko je na Menzelove prihitelo pazniško osebje, je bilo že prepozno. Umrla je v rokah grozne blaznenke. Koljerič se je pustila mirno ločiti od svoje žrtve in odvesti v celico. Dogodek je prijavljen dež. sodišču.

Tatovi v Trstu. — Tatvine so na dnevnem redu. Ali ne kradejo le stvari, ki so bolj pristopne in bolj pri roki, ampak tudi ulomijo, kar zahteva napora in mnogo hladnokrvnosti. Beležiti je zopet dva drzna uloma. Prvega so izvršili tatovi v prodajalnico oziroma pisarno trgovca Jakoba Kosmerlja v ulici SS. Martiri ter so odnesli botelj, gnjati, raznega družega jedilnega blaga in 280 kron v gotovem denarju. Drugi ulom je bil izvršen v prodajalno trgovca Jakoba Zatti v ulici Molin grande. Tudi od tu so odnesli boteljk s finimi vini in likerji, velik kos sira, več salamov, gnjati in kave. O drznosti tatov govori dejstvo, da so ostavljeni kosčki kruha pričali, da so tatovi v prodajalnici tudi — večerjali. Denarja pa so vzeli le kakih 10 kron v drobizu.

Pretrajljiva rodbinska žaloigra se je odigrala v četrtek po polnoci v neki hiši ulice del Pane v Trstu. Tam sta bivala do sedaj zakonska D'Amico, ki sta se poročila pred 14 leti. D'Amico je bil čevljar. Prva leta zakona sta bila srečna. Pozneje pa je začel postajati mož jako razburljiv in nasilen in v hiši so bili prepiri na dnevnem redu, ki so dobili v četrtek po polnoci grozen zaključek. Toda ne po njegovi, ampak po njeni roki. D'Amico se je vrnil pijan domov in je hotel baje — tako je pripovedovala ona na zaslišanju — izvršiti grd čin na lastni hčerki. To jo je navdalo s tako grozo, da je sklenila umoriti sebe in hčerko. Vzela je revolver in ustrelila iz njega na hčerko, ki je ležala poleg očeta, toda zadela je svojega moža. Kolikor je bilo takoj po dogodku zaslišanih prič, so baje vse izpovedale nesrečni ženi v prilog. Isto so odveli v zapor vse moralno strto, porušeno, obupano. V obupnem kriku se je spominjala svojih treh otročičev, dveh sinov

in male hčerke. Enemu sinu je 11, drugemu 8, hčerki pa 2 leti in pol.

Šestindeset let star morilec. — V nedeljo popoldne se je zgodil v mestni ubožnici v Vodmatu v Ljubljani grozen zločin. Šestindeset let stari mestni ubožec Ivan Pavlič iz Zaprice pri Kamniku je z nožem zabodel 79 let starega mestnega ubogega Jerneja Ciglarja, da je bil na licu mesta mrtev, in 67 let starega bivšega fijakarja Franca Malenška pa hudo ranil. Ciglar in Malenšek sta Pavliču nagajala in ga dražila ter rau kazala vino, katerega sta si sama kupila, ne da bi mu ga dala piti. Vsled tega je bil Pavlič na Malenška in Ciglarja jezen in je bil že pred božičem sklenil, da si s stradanjem konča svoje življenje, da bode imel mir pred njima. Devet dni ni ničesar jedel in le prigrifarjanju zdravnik in duhovnika se je udal, da je deseti dan začel spet jesti. Sedaj sta mu Malenšek in Ciglar še bolj nagajala in v nedeljo sta ga menda spet dražila z vinom. Ko je potem Ciglar sedel na stolico k svoji postelji in zadrževal, je pristopil Pavlič k njemu in ga sunil z ostrim nožem v levo stran vratu. Ciglar se je zgrudil na tla, ne da bi dal glasu od sebe. Nato je planil Pavlič še na Malenška, ki je sedel nekaj korakov preč na stolu in ga sunil z nožem s tako silo v levo lice, da mu ga je predrl in izbil dva zoba. Malenšek je poklical strežaja Ivana Vrečarja, ki je vzel Pavliču nož iz rok. Pavlič je ostal po dejanju v sobi in je na vprašanje strežajevo, kaj je naredil, dejal pokazavši na Ciglarja: „Ta je že krepav“ in pokazavši na Malenška „Ta pa bo krepov“. Pavlič se dobro zaveda, kaj da je storil in je dejal: „Zdaj bom imel vsaj gmah, ko sem to kompanijo razbil“ in ko se mu je pokazal nož, s katerim je izvršil zločin, je rekel: „Posteno, s tem sem ga“. Na vprašanje, kaj je vendar mislil, da je na svoja stara leta kaj takega storil, se je odrezal: „Jeza me je prijela, kakor gad sem bil“. Sploh je Pavlič pri popolni zavesti in je zdrav, vidi dobro, samo nekoliko slabo slisi. Malenšek opisuje Pavliča kot hudobnega, zavratnega človeka in pravi, da je bil Pavlič vedno v domišljiji, da on in Ciglar o njem govorita in se z njim norčujeta. Napadel je oba z namenom, da bi ju usmrtil. Zjutraj pred napadom je dejal, da morajo sobo in hodnik dobro pomesti, češ, da bode popoldne prišlo v ubožnico mnogo ljudi. In to se je res zgodilo. Malenška so odpeljali v bolnišnico. Njegova poškodba ni nevarna. Ciglarjevo truplo so prinesli v mrtvašnico. Pavliča so aretovali in izročili sodnji, kjer bodejo morali zdravniki dognati, ali je Pavlič izvršil zločin pri polni pameti ali se mu je pamet zmesala.

Ljubljanski mestni svet za slov. vseučilišče. — V zadnji seji so sprejeli tako-le resolucijo: I. Slavni občinski svet skleni nemudoma odpisati vis. c. kr. vladi na Dunaju na roki gospoda ministrskega predsednika spomenico, v kateri se zahteva, naj postopa vlada glede vseučiliškega vprašanja z ozirom na zadnje dogodbe na dunajski univerzi z narodom slovenskim s tisto pravičnostjo, katero je naklonila Italijanom in naj čimprej ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče oziroma vsaj pravno fakulteto.

Avstrijec pozvan v japonsko službo. — Avstrijski višji nadzorovalni komisar in voditelj del za uravnavo hudournikov, Amerigo Hofman v Kotoru, je dobil povabilo od japonske vlade z jako ugodnimi pogoji. Isti bo obvezan za tri leta in mu bo na akademiji v Tokio poučevati v gozdnem znanstvu in sorodnih strokah. Učil pa bo le slušatelje, ki znajo nemški. Ker so gozdne in razmere tereno v Japonski precej slične avstrijskim, poklada japonska veliko važnost v to, da se avtoriteta iz Avstrije na licu mesta posveti zboljšanju tamošnjega gozdarstva in da si mladina tamkaj prisvoji, kar je najnovejšega iz gozdarske stroke.

Klerikalna stranka na Hrvatskem. Čulo se je bilo, da stoji med osnovelem ali vsaj blizu njih tudi škof Strossmayer. Ali ko je videl Strossmayer, kake namene pravzaprav ima ta nameravana stranka, je izjavil, da je ne odobruje ter da jej stoji v strani. Klerikalni dnevnik morda ne začne že kar precej izhajati, ali začne pa brez dvoma čez čas!

Papež in krščanska demokracija. — Papež Pij X. se trudi, kakor se poroča iz Rima, kršč. demokracijo v Italiji disciplinirati ter držati jo na tleh čisto verskih in-

teresov. Sedaj je pisal grofu Medolago Albani, ki pripada vodjem kat. gibanja. Papež je rekel v tem pismu, da od kršč. demokratov ustanovljena obrtna društva morajo obdržati čisto konfesionalni značaj ter da treba zapreti novotarske tendence izvestnih pristavov zaznamovanega gibanja.

Ženske odvjetniki na Norveškem. — Te dni je dobila Norveška svojega prvega odvjetnika ženskega spola. V veljavo je namreč stopil zakon, vsled katerega se smejo ženske pod enakimi pogoji kot moški potjevati za odvjetnike do najvišjih sodnih instanc. Prva se je poslužila novega zakona gđ. dr. jur. Eliza Sem. Dobila je takoj pravico za izvrševanje odvetniške prakse. Ker pa je na vseučilišču v Kristianiji še pred novim zakonom položila cela vrsta žensk juridične izpite, ne bo dolgo trajalo, ko bo imela Norveška v izobilju ženskih odvjetnikov.

Protiversko demonstracije na Španskem. — V Bilbau je prišlo dne 2. t. m. do krvavih izgredov. Republikanci in demokratje so spremljali na pokopališče nekega umrlega sodruga. Nobeden duhovnik ni hotel voditi spreveda. Ta spreved je srečal cerkveno procesijo. Udeležniki pogreba so začeli v duhovnike lučati kamenje ter streljati na neko solsko poslopje, kjer je policija imela zaprte tri demonstrante. Nato so demonstrantje naskočili cerkev ter jo hoteli zažgati, kar se jim ni posrečilo, pač pa so opustožili katoliško pokopališče. Nad 11 oseb je bilo težko ranjenih.

Vseslovenska zveza v Ameriki. — V New Yorku so se zbrali zastopniki Rusov, Malorusov, Čehov, Slovencev, Slovakov, Srbov, Hrvatov in Bolgarov — le Poljaki so manjkali — ter sklenili v daljši resoluciji svoje simpatije Rusiji, želeč ji zmage nad Japonci. V imenu Slovencev je podpisal resolucijo Frank Sakser. Nato se je ustanovila „Vseslovenska zveza“, v kateri zaslopa Slovence g. Sakser.



V Št. Petru pri Gorici
se odda v najem hiša z vrtom,
zelo primerna za malo družino ali upokojenega gospoda. — Naslov povč upravništvo.

Božjast.
Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwannon-Apoteke, Frankfurt a. M.

Gorica * Gorica
Hôtel
„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina Izvirno pilzensko «prazdroj» pivo.

Anton Pačenko
 Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardin 8
 priporoča
 pristna bela in črna vina iz vtipavskih, furlanskih, brških, dolmatinskih in isterskih vinogradov.
 Dostavlja na dom in razpoliža po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.
 Cene zmerno. Postrežba polna.

Anton Krušič
 trgovec in krojaški mojster
 v Gorici, ulica Gius. Verdi št. 33.
 naznanja slavn. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo se spomladno sezono.
 Enako je dospela ravnokar velika izbira gotovih oblek in površnikov za pomladansko sezono.
 Za izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Naznanilo.
 Naznanjam slavn. občinstvu v mestu in na deželi da sem otvoril
ZALOGO PIVA
 iz pivovarne Sorgendorf grofa Thurn v Pliberku (Koroško).
 Pivo je najboljše vrste.
 Zaloga se nahaja v Gosposki ulici št. 6.
Ivan Petrič.
 Odlikovana kamnoseška delavnica

Ivana Culot
 kakor tudi zaloga nagrobnih spomenikov, marmornatih podob, fotografij v porcelani, raznih izdelkov za cerkve itd. se nahaja odaslej v
 ulici Sv. Antona št. 16
 (blizu cerkve)
 ne več na Kornu.

Po tovarniških cenah
 razprodam radi pozne zimske sezone vse zaostalo zimsko blago kakor:
Za dame:
 Krasne okraske za obleke, trakove, svilne zadnje novosti za bluze, pajcolane, pasove, predpasnike, rokavice, nogavice, dežnike, solčnike, bluze, čevlje, vse potrebščine za obleke, kakor: podloge, sukanec, svilo, gumbi, vezenja, zaponke itd.
Za gospode:
 Raznovrstno belo in barvano perilo najboljše vrste, jopice za hribolazce, kolesarje, veslarje; zadnje novosti ovrtnic, ovrtnikov, zapestnic, nogavic, rokavic, hladnikov, čepic, čevljev, dežnikov itd.
Opozarja
 prečastite dame, na svojo veliko zalogo obče priznано najboljih modercev vsake cene.
 Za vsakega najbolje naložen denar posebno pa z ozirom na vedno dvigajoče se cene vsega volnenega in bombažastega blaga.

J. Zornik Gorica, Gosposka ulica št. 7.

„Goriška ljudska posojilnica“
 vpisana zadruga z omejenim jamstvom.
 Načelnstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 23. nov. 1902. tako:
Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5 %. Rentni davek plačuje posojilnica sama.
Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo 6 %, na menice 6 %, s 1/2 % uradnino. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.
Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): Članov 1853 z deleži K=129.026. — Hranilne vloge 1.479.006.70. — Posojila 1.443.030.10 — Vrednost hiš 142.643 (v resnici so vredne več). — Rezervni zalog 68.050.90.
Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.
 Telefon št. 79.

Službe išče.
 Mož nekaj čez 40 let star, želi vstopiti v kako službo v mestu Gorica, bodisi v kak magazin, kot magaziner, ali pa kot pisar v kako pisarno. — Zmožen je, razun slovenskega jezika tudi nemškega, italijanskega in hrvatskega v govoru in pisavi. — V služaju, da je za oddati kaka dobro vpejljana gostilna na dobrem prostoru v Gorici, prevzame tudi to. Vstopi tudi v kako vinsko trgovino kot magaziner. Več o tem ter natančni naslov, pové upravništvo »Soče« v Gorici.
Na prodaj je velika senožet
 v obsegu približno 12 oralov, popolnoma arondirana, 1/2 ure odaljena od Ajdovščine.
 Nadaljna pojasnila daje Ant. Poljšak, pos. Zapuže pri Ajdovščini.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček v Gorici
 = Telefon št. 83 = v Gosposki ulici št. 7 = Telefon št. 83 =

izvršuje točno, lično in ceno vsakovrstne tiskovine, kakor: brošure, šolska in društvena poročila, trgouske in obrtne račune, pisma in kuverte z naslovom, vizitke, naslovne karte, cenike, jedilne liste, diplome, poročna naznanila, pravila, vsa tabelarna dela, okrožnice, vabila, mrtvaška naznanila, lepake, hranilne knjižice itd. itd. sploh vsa v tiskarsko stroko spadajoča
 dela od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska.

Velika zaloga izgotovljenih tiskovin
 za občine, šole, c. kr. žandarmerijo, sodnijo in druge urade.
 V samozaložbi naše tiskarne so izšle sledeče knjige:

<p>„Slovanska knjižnica“, izhaja mesečno v snopičih obsegajočih 5 do 6 pol. Doslej je izšlo 133 snopičev najrazličnejše zabavne in poučne vsebine. Celoletna naročnina stane K 3.60</p>	<p>„Salonska knjižnica“, izhaja v nedoločenih rokih. 1. knjiga: „O te ženske“, novele in črtice, K 2.—; 2. knjiga: „Hamlet“, Zalogra, K 1.04; 3. knjiga: „Ruska antologija“ v slovenskih prevodih, K 3.—; 4. knjiga: „Spisi Zofke Kvedrove“, K 2.—</p>	
<p>„Mladinska knjižnica“, izhaja v nedoločenih rokih. Doslej je izšlo 28 snopičev.</p>	<p>„Križarji“. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Roman v štirih delih. Obsega 1038 strani. Cena K 5.20. Po pošti 30 vin. več. „Legijonarji“. Igra s pešjem iz Napoleonovih časov. Spisal Fran Govékar. Cena 80 vin.</p>	<p>Pripovedi o Petru Velikem. Poslovenil Ivan Steklasa. Cena K 1.60.</p>
<p>„Talijska“, prinaša jednodajanske burke in veseloigre. Doslej so izšli sledeči zvezki: I. knjiga: Pri puščavniku. Veseloigra v enem dejanju. — 7 oseb; II. knjiga: Bratrance. Burka v enem dejanju. — 5 oseb; III. knjiga: Starinarica. Veseloigra v enem dejanju. — 7 oseb; IV. knjiga: Medved snubač. Veseloigra v enem dejanju. — 4 osebe; V. knjiga: Doktor Hribar. Veseloigra v enem dejanju. — 8 oseb; VI. knjiga: Dobrodošli! Kdaj pojedete domu? Veseloigra v enem dejanju. — 4 osebe; VII. knjiga: Pufifarka. Burka v enem dejanju. — 5 oseb; VIII. knjiga: Čitainica pri branjevki. Burka v enem dejanju. — 5 oseb; IX. knjiga: Idealna tača. Veseloigra v enem dejanju. — 4 osebe; X. knjiga: Eno uro doktor. Burka v enem dejanju. — 9 oseb; XI. knjiga: Dve tačci. Veseloigra v enem dejanju. — 7 oseb; XII. knjiga: Mesalina. Veseloigra v enem dejanju. — 6 oseb. Cena posameznemu zvezku je 40 vin., po pošti 5 vin. več. Na zahtevo pošiljamo na ogled katerikoli zvezek. Popis tiskovin in useh knjig, kakor tudi proračune kate-regakoli tiskarskega dela, pošilja na zahtevo — „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. —</p>		

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidn.
postrežbo po jako zmernih cenah.

Edina slovenska
kleparska delavnica

v Gorici

Karol Čufer

ulica Sv. Antona št. 1.

Se toplo priporoča slav.
občinstvu v mestu in na de-
želi za izdelovanje vseh kle-
parskih izdelkov, kakor cevij za
vodo, žlebe za postopja, kuhinjske
priprave itd. Prevzame tudi
vsako popravo po zmernih
cenah. Zagotavlja točno po-
strežbo in pošteno delo.

Izdeluje tudi slatke napise
za trgovine.

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo po-
gasiti samo s

Smekalovimi

brizgalnica ii

nove sestave, koje od de se
in leve strani vodo vleče in
mečejo. V vsakem položaju
delujoče kretanje brizgalnice
nepotrebno!

R. A. Smekal
Zagreb,

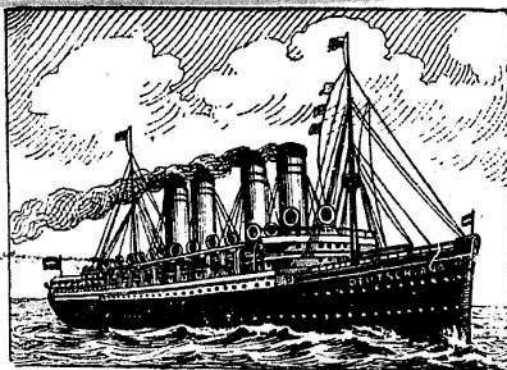
skladišče vseh gasilnih pred-
metov, brizgalnic, cevi, pasov,
sekiric, sekalk in gospodarskih
strojev.

1129 odlikovanj 11

Sedaj glđ. 70

zelo znižane
vozne cene v

Ameriko



Iz Ljubljane v Novi-York samo glđ. 70

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanja, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija itd. toliko višje ko-
likor je tarifna cena po ameriški železnici; s priznanim najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 kron
are na moj naslov:

Fr. Seunig — Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Gostilna

„pri Žagarju“

tik nove postaje na Blanci,
toči vedno naravna domača bela
in črna vina.

Kuhinja je preskrbljena vedno z
gorkimi in mrzlimi jedili. Cene zmerno.
Priporoča se svojim rojakom iz
mesta in z dežele za obilen obisk.

Andrej Fajt

pekovski mojster
v Gorici Via Teatro št. 5.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko več priporoča goriške
pince, potlice itd.

Prva koncesijonirana delavnica z mo-
tornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma-
tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd.
Vpeljava strelvodov, brzojavov, hišnih tele-
fonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cenl.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo
in električno luč.

Posamezni deli za električno, plinovo vodno
in parno vpeljavo. Pumpe, železne in kovinske
cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih
nožev, brisarskih britev, škarij itd.

Razpisiljatev na deželo se izvrši hitro in
po cenl.

Zaščitna znamka: SIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarnice v Pragi

priporočano kot izvrstno bol ublažujoče
mazilo; za ceno 80 h, kron 1.40 in 2 kroni
se dobi po vsch lekarnah. Naj se zahteva
to splošno priljubljeno domače zdrav-
ilno sredstvo vedno le v orig. stekle-
nicah z našo zaščitno znamko s „SI-
DRO“ namreč, iz RICHTERJEVE
lekarnice in vzame kol originalni izdelek
le tako steklenico, ki je pravičena s to
zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“

v PRAGI. Elizabethgasse št. 5.

Dobli se v lekarni

„Pri Zvečičarju“ Robert Kasner, Telain.

1129 odlikovanj 11

Sprejema zavarovanja človeškega
življenja po najraznovrstnejših kom-
binacijah pod tako ugodnimi pogoji,
ko nobena druga zavarovalnica.
Zlasti je ugodno zavarovanje na
doživetje in smrt z zmanjšujočimi
se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

SLAVIJA⁶⁶

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnj bančnej hiši
Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje postopja in premičnine
proti požarnim škodam po najnižjih
cenah. Škode cenjuje takoj in naj-
kulantneje. Uživa najboljši sloves,
koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občekoristne
namene.

Josip Marmolja

v Mirnu,

trgovina na drobno in na debelo.

Dobiva se po najnižjih cenah

kolonijalno blago.

Zaloga moke, otrohov prvih mlinov.

Potrebščine za čevljarje.

Obširna zaloga mavca (škajole) prve vrste.

Razna vrtna semena,
zelenjave, cvetlice, detelje in
trave za umetne, stalne se-
nožeti.

Posebnost:

**Novoliznašil prah, ki uničuje
predilnico (las),**

ki ne škoduje detelji, ampak provzroči,
da na istem mestu kjer se je nahajala
predilnica detelja še močnejše raste. —
Dobiva se v zavitkih od 2 do 5 kg
po zmerni cenl.

Zahtevajte



moj ilustrirani cenik z več kakor
500 podobami od ur, zlatih, sre-
brnih in muzikalnih predmetov,
katerega pošilja zaostoj in poštalno
prosto

Hanns Konrad,

tvornica ur in eksportna hiša
Most št. 249. — (Česko).

Tschinkel'nov

KAVIN ZDROB

(postavno zavarovan)

priznano

najbolja kavina primes

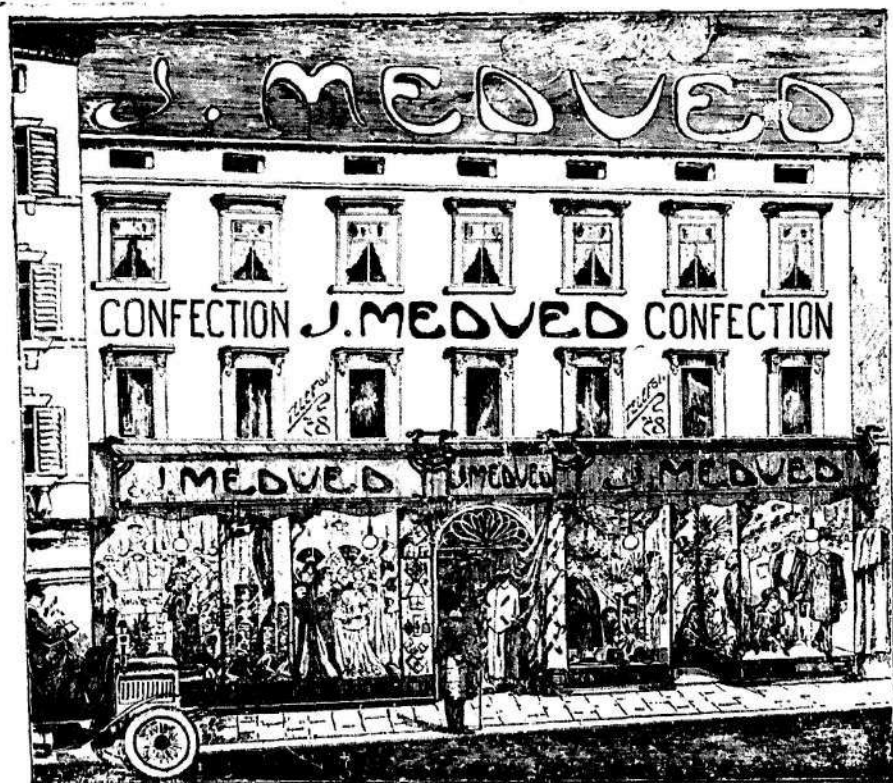
se dobiva **samo** pri jedinem

izdelovatelju

Tschinkel

v Ljubljani

In pri njegovih zastopstvih.



Pred nabavo pomladne obleke

oglejte si velikansko zalogo izgo-
tavljenih oblek za gospode, gospe
in nedorasle. Jednako je na ogled
velikanska zaloga blaga v največji
izberi za naročila po meri pri

J. Medved

v Gorici, Corso Gius. Verdi št. 38.

Ravnokar došlo:

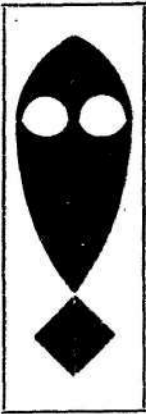
Jopice za dame, obleke, obleke za dečke in deklice, perilo, razno vezenje, moderci, nosne rute, dežniki, ovratnice i. t. d.

dunajska zaloga blaga

J. Felberbaum

tekališče Josipa Verdi št. 11.
(tik sadnega trga).

Specijaliteta: bluze, spodnja krila, predpasniki, čipke in ročna dela.



Josip Rovani - Gorica,

Rabatišče štev. 20 in 22.

Priporoča se gg. gostilničarjam in zasebnikom iz mesta in dežele v svrhu cenj. naročil na izborno eksportno

marčno pivo
iz prve kranjske eksportne pivovarne in sladovne na par

T. Fröhlich na Vrhniki.

Pivo se dobi vedno sveže v sodčkih in steklenicah tudi v podružni zalogi na **Goričici pri Rebku.**

Ob enem opozarja uljudno, da ima zalogo in zastopstvo valjčnega mlina **W. Jochmann iz Ajdovščine.** Mlinski izdelki te domače tvrde nadkriljujejo vsako ptujo konkurenco glede kakovosti. V zalogi je razun bele moke raznih vrst tudi vedno pšeničen in turčin zdrob (Gries) in drobni otrobi.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Zastopstvo v Spiljetu ter Orljentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Predzadnji teden.

Zrebanje nepreklicno
23. aprila 1904.

Glavni dobitek

kron. **40.000** kron

Srečke za gorka zatočišča
à 1 Krono

priporočajo

G. Gentili, V. A. Jona, V. Michelsfädter & Co., G. Pincherle,
menjalnice v Gorici.

Dobitke v blagu se ne izplačajo v gotovini.

! Svoji k svojim !

Opozarjamo vsakega varčnega in rodoljubnega go podarja, da edina hrvatska zavarovalna zadruga

„CROATIA“

stoječa pod pokroviteljstvom slob. in kralj. glavnega mesta Zagreba

z jamstveno glavnicu 500.000 kron
in temeljno glavnicu 200.000 kron

sprejemlje vsako vrsto nepremičnin (hiše, gospodarska postolja, tovarne) in premijin (takor pohištvo, gospodarsko orodje, stroje, blago, žito, seno, slamo, blago zloženo na prostem ali v skladiščih) v zavarovanje proti ognju in streli ob najnižji ceni in najboljšem jamstvu.

Ista posreduje posojila na nepremičnine za svoje zavarovance pri prvih denarnih zavodih. Dolžnost je vsakega dobrega Slovana zavarovati se pri domačem zavodu, že da ne gre denar v tujino.

Glavno zastopstvo za Trst, Goriško in Istro je izročilo ravnateljstvo gosp. Ivanu Gorupu (Trst, ulica Miramar 11) svojim pravnim konzulentom v teh pokrajinah je imenovalo gosp. dr. Otokarja Rýbařa, odvetnika v Trstu.

! Svoji k svojim !

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si je pokvaril želodec, bodisi da se je prehladil ali prenapolnil želodec, jedel slabo pripravljena, neprebavljiva, pregorka ali premrzla jedila, ali sploh neredno živel, tako da trpi na **gorčici, želodčnem krču, tiščanju želodca, težkem prebavljanju ali zasilženju**, bodi priporočeno dobro in izvrstno domače zdravilo, katero je že mnogo let v rabi. To zdravilo je

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ullrich-ovo zeliščno vino je pripravljeno iz pristnega vina in izvrstnih zdravilnih zelišč, krepki in oživlja želodec, ozdravi vse želodčne bolezni in pospešuje obnovljenje sveže krvi.

Ako se rabi zeliščno vino pravočasno, se vse želodčne bolezni skoraj takoj ozdravijo. Ne sme se toraj obotavljati in se mora že pri **glavobolu, riganju, deravici (zgaga), napenjanju, bljuvanju** takoj rabiti. Večkrat izginejo vse te bolezni, ako človek parkrat pije omenjeno zeliščno vino.

Ako se človeku zapeka in ne more na potrebo, čuti nekako **tesnobo, kisanje (madron), srčno utripanje, hrozzenost**, kakor tudi **zasedanje krvi** v jetrih, vranici in vratnici (hemoroidi). Zeliščno vino ozdravi vse to hitro, odpravi neprebavljivost in odstrani iz želodca in črev vse nepotrebne in nerabljive snovi.

Medlost, bledost, pomanjkanje krvi in oslabelost so navadno posledice slabe krvi in bolnih jeter. Ako se nima apetita oslabi, a glavobol in noči prebite brez spanja upljuje tako nanj, da začne hirati. Zeliščno vino pomaga zopet, okrepi životno moč. Zeliščno vino pospešuje apetit, prebavo in editvo, pospeši delovanje krvi, pomiri razdražene žive in obudi **veselje do življenja**. Vse to dokazujejo mnoge zahvale in pripoznanja.

Zeliščno vino se dobi v steklenicah po gl. 1.50 in 2.- v lekarnah v Gorici, Korminu, Ajelu, Camplungu, Gradežu, Romansu, Fiumičelu, Gradšču ob Soči, Ronkah, Ogleju, Tržicu, Kanalu, Vidmu, Palanovu, Tolminu, Idriji, Ajdovščini, Sežani, Vipavi, Portogruaru, Trstu itd. kakor tudi po vseh lekarnah avstro-ogerske monarhije in bližnjih deželah. Lekarna G. Cristofolotti v Gorici pošilja tri in več steklenic zeliščnega vina po originalnih cenah po vsi Avstriji.

Opominja se na različne ponaredbe!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ovo zeliščno vino ni nikaka skrivnost, ono obstoji iz: Malaga vina 450,0, vinskega spirita 100,0, glicerine 100,0, rudečega vina 240,0, soka jerebikovih jagod 150,0, črešnjevca soka mane 30,0, kopreca, janeža, helenine korenike, amerikske korenike, korenike svišča in kolmeža 10,0. Vse te dele naj se zmeša!

Ranjenja

vsake vrste naj se skrbno varuje pred vsako nesugjo, ker vsled te vsaka majhna ranitev lahko nastane velika, težko ozdravljiva rana. Že 40 let je odkar se imenuje mečilo mazilo, **praško domače mazilo** priznано kot zanesljivo obvezno sredstvo. To mazilo varuje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje celjenje in zdravljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti naprej poslanemu znesku K 3-16 se pošilja 1/2 skatljice ali K 3-36 1/2 sk., ali K 4-60 1/4 sk., ali K 4-96 1/2 sk. franko na vse postaje avstro-ogerske monarhije. — Vsi deli omota imajo postavno deponirano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. Fragner, c. kr. dvorni založnik, lekarna „Pri črnem orlu“
Praga, Mala strana, na voglu Spornrove ulice č. 203.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske. — V Gorici v lekarnah Cristofolotti, Gllublich, Pontoni in Gironecchi.



Schichtovo hranilno jedernato milo

z varstveno znamko

garantirano in prosto vseh škodljivih primes, izdatno in izvanredno milo za pranje.

Pri nakupu naj se pazi na ime „Schicht“ in na gornjo varstveno znamko.

Zastop na debelo: **Humbert Bozzini - Gorica.**

Dobi se povsod!